

AAN HET HART

MIJNER MOEDER

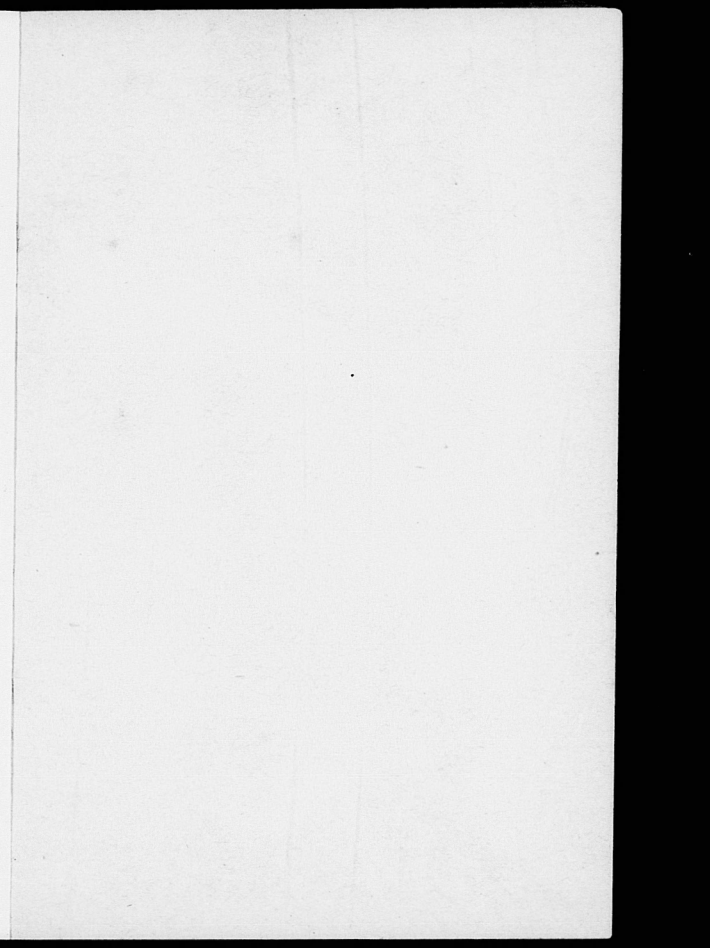
Y

4

AAN 'T

DE N

**TOEGEV
EN ON**

MET OEFF

NEMENS

VOOR I

KEN

EN

KE

AAN 'T HART MIJNER MOEDER,

OF

DE NIEUWSTE MAAND AUGUSTUS,

TOEGEWIJD AAN HET ALLERZUIVERSTE
EN ONBEVLEKTE HART VAN MARIA,

MET OEFENINGEN, OVERWEGINGEN, GOËDE VOOR-
NEMENS, SCHIETGEBEDEN EN VOORBEELDEN.
VOOR IEDEREN DAG DEZER MAAND, GETROK-
KEN UIT DE LITANIE VAN HET H. HART
EN VELE ANDERE GODVRUCHTIGE WER-
KEN: VERDER VERRIJKT MET VELE
SCHOONE EN TOEPASSELIJKE
GEBEDEN.

DOOR

den Wel-Eerw. Heer

A. R....., K. Pr.

~~~~~  
VIERDE DRUK  
~~~~~

Amsterdam,
C. I. VAN LANGENHUYSEN.
1882

RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT

1595 2082

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT
COLL. THOMAASSE

INHOUD.

	Blz.
31 Juli. Overweging op den vooravond van het heilig Hart van Maria . . .	1
1 Augustus. Hart van Maria, van zijne wording af onbevlekt . . .	4
2 Augustus. Hart van Maria, vol van ge- nade	7
3 Augustus. Hart van Maria, gezegend onder alle harten	11
4 Augustus. Hart van Maria, heiligdom der Allerheiligste Drievul- digheid	14
5 Augustus. Hart van Maria, het meest gelijkaan het hart van Jesus.	17
6 Augustus. Hart van Maria, waar Jesus al zijn welbehagen in stelde.	20
7 Augustus. Hart van Maria, afgrond van nederigheid.	23
8 Augustus. Hart van Maria, zetel van barmhartigheid.	26
9 Augustus. Hart van Maria, brandende door de goddelijke liefde .	30
10 Augustus. Hart van Maria, oceaan van goedheid.	34

	Blz.
11 Augustus. Hart van Maria, wonder van onschuld	37
12 Augustus. Hart van Maria, spiegel aller volmaaktheden.	40
13 Augustus. Hart van Maria, waarin zich het bloed van Jesus, de prijs onzer verlossing, ge- vormd heeft.	43
14 Augustus. Hart van Maria, dat door uwe wenschen het heil der we- reld hebt bespoedigd. . .	46
15 Augustus. De Hemelvaart	49
16 Augustus. Hart van Maria, dat genade voor de zondaars erlangt .	53
17 Augustus. Hart van Maria, dat zoo trouw de herinnering aan de woorden en daden van Jesus bewaard hebt	56
18 Augustus. Hart van Maria, met een zwaard van droefheid doorstoken .	60
19 Augustus. Hart van Maria, met droef- heid vervuld bij het lijden van Jesus	64
20 Augustus. Hart van Maria, met Christus gekruist	68
21 Augustus. Hart van Maria, door de droef- heid met Jesus begraven.	71
22 Augustus. Hart van Maria, door de vreugde met Jesus verzezen .	75
23 Augustus. Hart van Maria, vol onuit- sprekelijke vreugde bij de hemelvaart van Jesus . .	78

24 Augustus.	Hart van Maria, met een nieuwe volheid van genade vervuld bij de nederdaling des H. Geestes	82
25 Augustus.	Hart van Maria, troosteres der bedrukten	85
26 Augustus.	Hart van Maria, toevlucht der zondaren	89
27 Augustus.	Hart van Maria, de hoop en het zoete heil uwer dienaren.	92
28 Augustus.	Hart van Maria, hulp derge- nen die in doodstrijd liggen.	96
29 Augustus.	Hart van Maria, vreugde van alle Engelen en van alle Heiligen	98
30 Augustus.	Onbevleete Maria, zacht en nederig van harte.	101
31 Augustus.	Maak mijn hart gelijk aan het Hart van Jesus	105
	Litanie tot het heilig Hart van Maria	108
	Akte van Eerherstelling.	111

v
e
c

31 JULI.

OVERWEGING OP DEN VOORAVOND VAN HET
HEILIG HART VAN MARIA.

VOORBEREIDING. — Maria ziet met welgevallen van uit de hooge Hemelen met oogen hart op de aarde neder, vanwaar op denzelfden dag zooveel hulde van verschillende plaatsen tot haar opklimt.

OVERWEGING. — Het Hart van Maria, welk prachtig meesterstuk! en wie kan waardig zijn het te aanschouwen! De menschelijke geesten en de engelmachten staan als verpletterd daar hun schatten voor oogen stelt, welke hunne grootste verbeelding te boven gaan.

Na ons wel van die gedachte doordrongen te hebben, zullen wij ons herinneren dat wij die zaken, die wij niet kunnen pijn in hunne verhevenheid, toch kunnen overwegen in zooverre ze onder ons nederig bereik vallen, met het verlangen er eene

levendige bewondering van onze goede Moeder door te verkrijgen. Met dit oogmerk zullen wij iederen dag een der wonderen van het heilig Hart van Maria overwegen, door de uitgebreide uitlegging van ieder der regels van de Litanie, waarmede de godsvrucht harer kinderen Haar bij deze gelegenheid aanroept. Wij zullen zoodoende in dat zoo heilige en zuivere Hart de grootste heiligheid, de overvloedigste genaden en de volmaakste deugden aantreffen.

Wij zullen die geheime gedachte kunnen begrijpen van een harer ijverigst dienaars. Het Hart van Maria is het hart van de welbeminde Dochter van God den Vader; Hij heeft, om het schooner en rijker te maken, Zijne grenzelooze macht ontwikkeld. Het is het hart, waaruit God de Zoon al het bloed moest putten voor de verlossing van het menschdom; Hij heeft er al de schatten van zijne kinderlijke teederheid in uitgestort. Het is het Hart van de bruid van den heiligen Geest, hij heeft het met al de gaven zijner liefde verrijkt; in een woord, het is het volmakste hart na het Hart van Jesus, het is het Hart van de Moeder Gods!"

Om tot een einde te geraken, bereiden wij ons door een vurig verlangen om tot de geheimen van het innerlijke van Maria te

worden toegelaten, door een levendig gevoel van liefde voor de beste aller Moeders, door een onomstootelijk voornemen van deze gezegende maand gebruik te maken om ons te vernieuwen in de godsvrucht tot het zoo heilig, zoo zuiver en onbevlekt Hart van de gelukzalige Maagd Maria.

VRUCHT. — Zich in den geest met alle zielen vereenigen die heden de maand van het heilig Hart van Maria aanvangen.

AANROEPING. Hart zoo heilig en zoo zuiver! Hart van Maria bid voor ons!

VOORBEELD.

BELOONING VAN DEN H. BERNARDINUS VAN SIËNA.

De heilige Bernardinus was altijd bezielde met de grootste godsvrucht tot Maria. Hij had een bijzonderen ijver om haar blijde mysteriën te vereeren. De heilige Moeder door deze vrome hulde getroffen verscheen hem eens en zeide hem: »Mijn zoon, deze godsvrucht die gij ter mijner eere beoefent neem ik met welgevallen aan, en om u te toonen hoezeer zij mij bevalt, heb ik voor u van mijnen Zoon de wetenschap der heiligen verkregen, de genade om met vrucht te prediken, en de gave der wonderen;

behalve dit, beloof ik u, u eens in den hemel deelgenoot te zullen maken van de vreugde die gij op aarde met zoo groote gevoelens van godsvrucht vereert.

1 AUGUSTUS.

OVERWEGING VOOR DEN EERSTEN DAG DER MAAND
VAN HET HEILIG HART VAN MARIA.

Hart van Maria van zijne wording af onbevlekt.

VOORBEREIDING. — Van alle eeuwigheid beschouwt God in den geest dat scheepsel met het Hart zoo zuiver, zoo onbevlekt. Hij beschouwt haar met groot welgevallen.

OVERWEGING. — God is gaarne te midden van leliën. Daar vindt Hij voedsel en rust, om de gedachte aan het Hooglied te ontleenen. Helaas! zij zijn zoo dun gezaaid, die leliën, hier in het dal der ballingschap; de distelen en de doornen, die ze bedekken, versmoren ze bijna geheel, zij steken ze, zij vergiftigen ze met doodelijk gift. En zelfs onder de leliën, die aan al deze gevaren weêrstaan, onder de leliën, die aan de oogen van den heiligen Bruidegom be-

hagen en waarop zijne blikken rusten, is er geen enkele, die geheel aan zijne liefde van de zuiverheid beantwoordt, omdat er geen enkele is, die niet bij haar ontspruiten bevlekt en bedorven was.

Drukken wij ons uit zonder figuurlijken zin. De zuiverheid des harten bemint de Heer het meest, Hij beschouwt haar het liefst in ons. En ach! zij is toch misschien de zeldzaamste aller deugden; en zouden er niet onder hen, die haar beoefenen, ook harten kunnen gevonden worden, die de genade van het Doopsel verloren hebben, die met schrik dagen van bederf op hun afgelegden levensbaan moeten aanschouwen, ja, op wier ziel de oorspronkelijke vlek nog niet is uitgewischt.

Eén enkel schepel, één enkel hart heeft geheel aan de verwachting, aan de goddelijke liefde van den Bruidegom der zielen beantwoord. Dat Hart is zuiver geweest in alle oogenblikken van zijn bestaan, het is zuiver geweest van zijn oorsprong af, het heeft de besmetting der zonden nooit gekend, en ieder zijner kloppingen vermeerderde die bewonderenswaardige zuiverheid, welke geen gelijke heeft onder de menschen, ja zelfs niet onder de engelen. Dat is de ware lelie, de lelie onder de doornen, de onvergelykelijke welbeminde, die al de an-

deren overtreft; dat is het zoo zuivere hart, onbevlekt van af zijn oorsprong, onbevlekt in zijne ontvangenis, onbevlekt in zijne geboorte, onbevlekt in al de dagen zijns levens, onbevlekt in zijnen dood. Dat is het Hart van Maria!

O zuiver, zuiver Hart, met medelijden met onze besmettingen, met onze ellende met onze doornen. Stort uw goddelijken invloed over ons uit, verkrijg ons de genade onze smetten met vrucht te reinigen, en ons met dien helderen glans van onschuld te omkleeden, zonder denwelken het onmogelijk is deel te hebben in dat koninkrijk waar niets wat bevlekt is, ooit zal binnen treden.

VRUCHT. — Biechten met het verlangen om de zuiverheid des harten te vernieuwen.

AANROEPING. -- Hart van Maria van zijne wording af onbevlekt, bid voor ons!

VOORBEELD.

HET FEEST DER ONBEVLEKTE ONTVANGENIS.

De abt Elpino reisde eens ter zee, belast met eene zending van den koning, er verhief zich plotseling een vreeselijke storm, en Elpino zoowel als de andere reisgenoo-

ten geloofden zich onvermijdelijk verloren. Doch plotseling verscheen de heilige Nicolaas, bisschop van Meires aan de geheele bemanning, gekleed in zijn bisschoppelijk gewaad; hij rigtte zich tot Elpino en zeide hem: „Zoo gij een schipbreuk wilt vermijden, beloof dan aan Maria ieder jaar het feest der Onbevleete ontvangenis te vieren en aan het volk dit geheim te prediken.” De abt beloofde het hem en de storm hield dadelijk op. Toen hij terug kwam in Engeland, vertelde hij aan Anselmus, wat hem overkomen was; de heilige aartsbisschop stond hem toe in zijn bisdom het feest der Onbevleete Ontvangenis te vieren; wat meer is hij schreef over dit onderwerp een heerlijk boek.

2 AUGUSTUS;

OVERWEGING.

Hart van Maria, vol van genade.

VOORBEREIDING. — De engel staat in eene eerbiedvolle houding voor de zoo heilige Maagd, die naar hem luistert met eene oplettendheid, door nederigheid bezielde. De

engel spreekt met heiligen eerbied de eerste woorden der groetenis uit: *Ik groet u, vol van genade!*

OVERWEGING. — De vaders en de geleerden der Kerk, wilden de volheid der genade van de heilige Maagd schetsen, en gaven zich over aan vindingrijke en gestaafde berekeningen, door welke zij tot een totaal kwamen, dat de menschelijke geest niet kan bevatten. Ja, het Hart van Maria is een oceaan van genade, maar geen engelenverstand of menschegeest kan er de diepte van pijlen.

Beproeven wij een blik in dien onmetelijken afgrond te werpen.

De heilige Thomas leert ons, dat, hoe meer een wezen zijn beginsel nadert, hoe meer hij ook deelneemt in het uitwewksel van zijn beginsel. Nu bestaat het eigenlijke uitwewksel van Christus er in om het beginsel der genade te zijn, door het recht der macht naar de godheid en als werktuig naar de menschheid. De heilige Maagd is het dichtste tot Christus genaderd volgens de menschheid, omdat hij haar van de menschelijke natuur ontvangen heeft, en zij van Hem eene grootere genade dan elk ander schepsel heeft moeten verkrijgen.

De verhevenheid der roeping van Maria vereischte dien overvloed van genade. Hare

roeping heeft eene bijna oneindige waardigheid; het goddelijk moederschap vereischte die volheid, die oneindigheid van genade.

Zij heeft haar dan ook opgeen een oogeblik van haar bestaan ontbroken. Bij hare ontvangenis, bij hare geboorte, bij de hoedschap des engels, te Bethleëm, te Nazareth, op den Calvarieberg, bij de verrijzenis, in den doodstrijd, en bij den dood, de volheid van genaden overstroomde Maria.

Gedenken wij, om ons vertrouwen te bevestigen, dat God niet alleen van Maria een oceaan van genade gemaakt heeft, maar ook het kanaal waardoor alle genaden ons toevloeyen. Het is door haar, door hare moederlijke handen, dat de stroomen der goddelijke zegeningen op de zielen nederdalen. O! plaatsen wij ons met vromen ijver, met een liefdevol vertrouwen, aan de bron van dien stortvloed, die uit de handen van Maria nederdaalt, en waarin zij zoo gaarne hare kinderen laat baden!

VRUCHT. — Maria in alle onze ondernemingen zoowel geestelijke als wereldlijke tot bescherminster nemen.

AANROEPING. — Hart van Maria, vol van genade; bid voor ons.

VOORBEELD.

DE HEILIGE BERNARDUS.

Een kind uit Bourgondië, met een schoone ziel begaafd, stichtte iedereen die het kon, door zijne goedheid, en zijne vroegtijdige vroomheid. De zachtheid en de helderheid van zijnen geest vereenigden hunne bekoorlijkheden aan die van zijnen leeftijd. Hij wist het gedurige gebed met de onverpoosde oefeningen voor zijn school te doen samengaan; hij ging zelden in 't openbaar uit en bewaarde altijd het stilzwijgen en de zedigheid. Hij was voor allen welwillend en vriendelijk, en gaarne stond hij den ongelukkigen naaste bij. Altijd betoonde hij zich vol voorkomendheid voor zijne gezellen, vol eerbied en gehoorzaamheid voor zijne overheid; zoodoende maakte hij zich aangenaam aan God en aan de menschen. Dat vrome kind beminde de heilige Maagd met zulk eene liefde, dat zij hem van den Schepper de kostbaarste genade verkregen heeft. Hij is een der schoonste lichten der strijdende kerk geworden, een heiligen geleerde, wiens beroemde geschriften, levendige predikingen en schitterende wonderen on-

noemelijke vruchten van zaligheid hebben voortgebracht. O! wat heeft hij vele arme zondaars tot de deugd en tot het geluk teruggebracht door ze den beste der vaders, den Schepper weder te geven! Dat is de H. Bernardus, de beroemde stichter van de abdij van Clairveaux. (Verrijkte maand van Maria.)

3 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, gezegend onder alle harten.

VOORBEREIDING. — Van alle eeuwigheid zijn alle harten der gelukzaligen, der engelen en der heiligen voor de goddelijke gedachte tegenwoordig. Maar de blikken van den Almachtige verwijlen met welgevallen bij het Hart van Maria dat alle andere harten in genade en zegen overtreft.

OVERWEGING — Hart gezegend onder alle harten! Deze aanroeping doet mij denken aan die des engels; „O Maria, gezegend zijt gij boven allen!” Gelijk de H. Geest ook gezegd heeft dat zijn welbeminde al de an-

dere zielen in schoonheid overtrof gelijk de lelie de doornen.

Op het Hart van Maria ook hebben zich de blikken van God met het meeste welbehagen gevestigd. Hij heeft er een zekere en zoete schuilplaats in gevonden voor zijnen geest, een voedsel en een zelfstandigheid waardig voor zijn woord, eene getrouwheid die zijn vaderhart deed uitrusten.

Daarom heeft Hij haar overstelpt met zegeningen en genaden. Meer dan Izaak eertijds zijn zoon Jacob, meer dan Daniël den jongen David, meer dan de vader der Machabeën zijn glorierijke zoon, zegende de Almachtige het Hart van Maria. Dat onbevleete hart is de afgrond geworden waarin de stroom der genaden in nederstorte, en van haar spreekt de Ecclesiasticus als hij zeide: „Al de stroomen vloeien in de zee en de zee stroomt nooit over.” Wat beteekent dit, vraagt een groot geleerde, een ijverig bewonderaar der glorie van Maria, de H. Bonaventura; al de stroomen, zoo spreekt hij, vloeien de zee binnen gelijk al de genade aan de heiligen toegestaan in Maria stroomen; de stroom van genade der engelen, de stroom van genade der patriarchen, de stroom van genade der apostelen, de stroom van genade der martelaars, de stroom van genade der maagden, allen vloeien in Maria's Hart.

Maar, o troostende gedachte van de H. Bernardus! Maria is zoo vol genade en goddelijke zegeningen dat de genade in haar uitgestort overstroomt en op ons balsemend nederdaalt; in alles ontvangen wij haar overvloed.

VRUCHT. — God danken voor den overvloed der genade, waarvan de heilige Maagd vol is.

AANROEPING. — Hart van Maria, gezegend onder alle harten, bid voor ons.

VOORBEELD,

HET WEES GEGROET VAN DEN GODDELOOZE.

In een stad van Spanje leefde een goddelooze die, zich aan de duivel hebbende overgegeven, nooit gebiecht had; het eenige gebed wat hij deed, was dagelijks één wees gegroet. Pater Eusebus Nuremberg verhaalt dat bij het naderen van den dood de heilige Maagd hem verscheen en dat de medelijdende blikken van Maria hem zoozeer veranderden dat hij dadelijk een biechtvader liet roepen; hij biechtte en beloofde zich aan het geestelijk leven te zullen toewijden, zoo hij opkwam van zijne ziekte; hij stierf in deze heilige voornemens. (*Auriem*, t. I, c, VII.)

4 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

**Hart van Maria, heiligdom der
Allerheiligste Drievuldigheid.**

VOORBEREIDING. -- Stellen wij ons levendig de drie aanbiddelijke personen der allerheiligste Drievuldigheid voor, met liefde het heilig Hart van Maria gadeslaande, dat Hart, dat meesterstuk der schepping, dat heiligdom waar zij hunne geneuchten in vinden.

OVERWEGING, — Een geschiedschrijver der oudheid verhaalt dat de Egyptenaars, toen zij een vorstin wilden vereeren, wier gedachtenis bij hen gezegend was, op haar graf een drievoudige kroon plaatsten. In hunnen geest beteekende dit dat zij dochter, vrouw en moeder van een koning was geweest! De levensbeschrijvers van de heilige Pulcheria doen ons opmerken, tot de glorie van die heilige, dat zij dochter, zuster en vrouw van een keizer was geweest. Wat beteekent dit alles in vergelijking der driedubbele grootheid van Maria? Zij alleen onder alle schepselen heeft de titels van dochter van God, van Moeder van God, en van bruid van God te gelijk gedragen.

Als dochter van God heeft Maria op eene wijze, welke die van andere schepselen verre te boven gaat, de genade der goddelijke aanneming ontvangen. Op haar alleen, vóór ieder ander, heeft God de Vader Zijne oogen geslagen, toen Hij besloot door Zijnen eenigen Zoon kinderen van genade en aangenomen schepselen te verkiezen.

Als Moeder van God is Maria naar dezen titel vereerd geworden met het grootste voorrecht, dat ooit uit de milde handen des Almachtigen over de schepselen gekomen is. God, Zoon te noemen, welk onovertreffelijk geheim! welk een bron van genade en liefde!

Als bruid van God heeft Maria een onovertroffen verbindtenis aangegaan. Hoe het toppunt der innerlijke vreugde uit te drukken en den overvloed der hemelsche zoetheden, die de onbevleete Maagd ondervond bij de komst van den heiligen Geest, den God van alle zoetheid en de levendige bron van alle ware vreugde, bij de ontvangenis van het goddelijk Woord, op wonderbare wijze mensch geworden in haar maagdelijken schoot!

Een driedubbele band is moeielijk te verbreken, zeide de heilige Ecclasticus. De driedubbele betrekking van de Moeder Gods tot de heilige Drievuldigheid is een onverbreekbare keten en een knoop, die al de machten der hel te zamen niet zouden kunnen loswringen.

Laat ons bewonderen, zegenen en bidden!
 VRUCHT. — De heilige Drievuldigheid ver-
 ceren in het Hart van Maria.

AANROEPING. — Hart van Maria, heiligdom
 der allerheiligste Drieëenheid, bid voor ons!

VOORBEELD.

HET WIEROOKVAT VAN MARIA.

De heilige Stephanus had, tot helpers in de edelmoedige pogingen, die hij aanwendde om de Hongaren eene teedere liefde voor Maria in te boezemen, behalve de heilige Adelbertus van Praag, ook nog de heilige Gerardus, bisschop van Clonad, een der grootste en der heiligste hooge priesters van zijn tijd.

Hij schitterde voornamelijk door de vurige godsvrucht, die hem bezielde, voor Maria. Want in de kerk van den heiligen Gregorius, die hij liet bouwen, liet hij een prachtig altaar oprichten ter eere der Moeder Gods, hij liet er een rijk zilveren wierookvat voor plaatsen, en hij belastte twee menschen beurt om beurt daar tegenwoordig te zijn, om het vuur en den wierook te onderhouden, Ja, zoo ver ging zijn eerbied voor de heilige Maagd, dat hij nooit iets weigerde van het-

geen men in haar naam vroeg; zelfs wanneer een misdadiger van zijn gebied genade vroeg door ten zijnen gunste de tusschenkomst der heilige Maagd in te roepen, liet de vrome bisschop zich niet alleen overhalen, maar hij smolt in tranen en vroeg zelf vergeving aan den schuldige, als ware hij niet de rechter geweest, maar de aangeklaagde.

5 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, het meest gelijk aan het Hart van Jesus.

VOORBEREIDING. -- Stellen wij ons het goddelijke hart van Jesus en het onbevleete hart van Maria voor, open voor de blikken Gods. Het tweede verstrekt tot spiegel aan het eerste, hetwelk er zich met eene bewonderenswaardige volmaaktheid in afspiegelt.

OVERWEGING. — Van af Jesus' geboorte tot aan zijnen dood, zegt een vurige vereerder van Maria's innerlijk leven, verloor Maria hem niet uit het oog; haar geest en hart waren gedurig bezig met dat eenige voor-

werp harer liefde, en niet alleen als zoodanig, maar ook als voorwerp van navolging. Zij wist dat Hij alleen mensch geworden was om ons tot voorbeeld te strekken; zij achtte zich gelukkig altijd een zoo volmaakt voorbeeld onder de oogen te hebben, met Hem meermalen en vrijer dan met iemand anders te spreken, getuige te zijn van zijn gedrag en vertrouweling van zijner gevoelens; en omdat zij Hem meer van nabij verstond dan ieder ander, geloofde zij zich ook met reden verplicht. Hem meer van nabij te moeten navolgen, en meer te moeten gelijken dan ieder ander. Daarom bestudeerde zij Hem onophoudelijk, zij merkte met zorg op, hoe Hij zich bij iedere gelegenheid gedroeg; zij onthield en overwoog in haar hart al zijne woorden; zij legde er zich voornamelijk op toe goed zijne innerlijke stemming te kennen, om er de hare naar te regelen. Deze studie en deze navolging hebben het hart van Maria zoo wonderlijk gelijk gemaakt aan het Hart van Jesus.

Welke les voor zoovele zielen die onverschillig, trotsch en verwaand zijn! O, laten wij ook Jesus ons geheele leven bestudeeren, als de eenige noodzakelijke en nuttige wetenschap. Bestudeeren wij hem met denzelfden ijver, met al de oplettendheid, die het ons mogelijk is bij elkaâr te brengen.

Bestudeeren wij Hem om dezelfde reden, en niet uit nieuwsgierigheid of ijdelheid. Bestudeeren wij Hem met het oogmerk om Hem na te volgen, door al de kennis en glorie, die wij van Hem zullen leeren, in praktijk te brengen. Bestudeeren wij Hem in Hem zelf, doordringende in Zijn Hart, om er de bron zijner leeringen en het beginsel zijner daden te ontdekken. Bestudeeren wij Hem in Maria, die Hem zoo nauwkeurig heeft nagevolgd, die zoo goed in haar eigen Hart de trekken van het Hart haars Zoons heeft uitgedrukt.

VRUCHT. — Zich toeleggen op de studiën en de navolging der heilige Harten van Jesus en Maria.

AANROEPING. — Hart van Maria, het meest aan het Hart van Jesus gelijk, bid voor ons.

VOORBEELD.

DE KETENEN GEBROKEN DOOR MARIA.

De heiligen Arnoldus, godvruchtige dienaar der heilige Maagd, bevond zich te Toulouse, onrechtvaardig gevangen, in een donkeren kerker; in zijn ongeluk nam hij zijn toevlucht tot de troosteres der bedrukten; en toen zijn gebed geëindigd was, zag hij de boeien, waarin zijne handen geklonken

waren, aan zijne voeten vallen. Echter vreezende voor den toorn van den cipier, hing hij zichzelf de boeien weder om; maar eenige dagen daarna, toen hij veroordeeld was geworden tot galeïstraf, braken zijne ketenen weêr op nieuw bij 't uitkomen der gevangenis, tot groote verwondering van allen die tegenwoordig waren. Arnoldus ging te midden der wachten door, zonder dat een hunner hem aan durfde te raken, en hij begaf zich zoo spoedig mogelijk naar Mont-Serat om zijne machtige bevrijdster te danken!

6 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, waar Jesus al zijn welbehagen in stelde.

VOORBEREIDING. — Het Kind Jesus voor Maria staande, beschouwt haar met een soort van liefderijke bewondering. Zij is zijne Moeder, en eene Moeder, zoo waardig, zoo volmaakt, zoo beminuend, Hem zoo gelijk.

OVERWEGING. — Jesus heeft zijn behagen gesteld in Maria, bij iedere gelegenheid en in alle eeuwigheid.

Het eeuwig Woord stelde zijn behagen in Maria, toen zij voor alle eeuwen met de wijsheid des Vaders in zijn gedachte lag als het meesterstuk der voorgenomen schepping.

Het vleeschgeworden Woord stelde zijn behagen in Maria, toen hij woonde in haar moederlijken schoot, die kuische en zoete schuilplaats, waar hij door zijne aanbiddingen en eerbewijzingen begon den toorn van God te stillen.

Het Goddelijk Kind stelde zijn behagen in Maria, te Nazareth, toen hij op het gelaat en in het Hart zijner Moeder een zoo schoonen geest des gebeds las, en eene zoo groote oplettendheid om niet het minste deeltje der gaven te verliezen, die Hij haar geschonken had.

De God-mensch stelde zijn behagen in Maria, gedurende zijn gansch Apostolisch leven, als hij kon uitrusten bij zijne Moeder van zijn werken en zweeten, als hij haar zooveel deel zag nemen in zijn Apostolaat.

Die God van Calvarië stelde zijn behagen in Maria, als hij haar met zooveel edelmoedigheid en liefde het erfdeel zag nemen van Moeder te worden van de geheele menschheid.

De verzezen Jesus stelde zijn behagen in Maria, als hij haar begunstigde met de eerste verschijning en als hij haar bereidde

om den heiligen Geest te ontvangen, opdat zij altijd met de Apostelen bij de pas komende Kerk zou blijven, als een moeder bij de wieg.

De glorierijke Jesus stelt zijn behagen in Maria in den hemel, nu Hij haar zoo medelijdend ziet om de zielen, die hij zoo vurig bemint, en nu zij zich zoo ijverig be- toont om tot de bedoelingen bij te dragen van zijne Voorzienigheid ten opzichte der strijdende en de lijdende Kerk.

VRUCHT. — Onze eerbewijzingen met die van Jesus te vereenigen, als wij ons getrouw aan Maria willen betoonen.

AANROEPING. — Hart van Maria, in hetwelk Jesus al zijn behagen heeft gesteld, bid voor ons!

VOORBEELD.

ZIEDAAR UWEN ZOON.

Eene heilige las eens die goddelijke woorden van den Zaligmaker: Ziedaar uwen zoon! en zij voelde zich aangemoedigd om aan onzen Heer Jesus Christus te vragen of Hij haar wel aan dezelfde genade deelachtig wilde maken, die aan den H. Joannes werd toegestaan, en die Hij nog in dezelfde woor-

den aan de H. Maagd herhaalde. De heilige had nauwlijks dit gebed voleindigd of zij werd verhoord: zij ondervond den troost den aanbiddelijken Zaligmaker zelven haar te hooren aanbevelen aan de zorgen zijner zorgvuldige Moeder. Overstelp't van vreugde, vol vertrouwen deed de heilige aan Jesus Christus dezelfde vraag ten gunste van hen, die Hem er om zouden bidden, en de goddelijke Zaligmaker verwaardigde haar te doen verstaan, dat Hij het nooit zou weigeren aan wien het ook zoude zijn, die hem met aandrang de H. Maagd tot moeder zoude vragen.

7 AUGUSTUS:

Hart van Maria, afgrond van nederigheid.

VOORBEREIDING. — Maria is nederig gekniel'd voor den aartsengel. De hemel is oplettend en verheerlijkt die nederige Maagd.

OVERWEGING. — Wat heeft die nederigheid van Maria toch kostbaar moeten zijn in de oogen van God! Zij zelf zegt het in haren lofzang. Al de geslachten zullen mij gelukkig noemen, omdat de Heer de nederigheid

Zijner dienstmaagd heeft gadegeslagen." Wat een uitstekende bloem is de violier, zegt een vrome leerling van den H. Bernardus, want zij is het, die door hare wonderlijke geur het Woord heeft gelokt in den schoot der Maagd, zij bezingt het zelf in haren schoonen lofzang. Maar wat zegt gij, Maria? Hebt gij geen andere bloemen? — Ik bezit er wel, antwoordt zij, want geen enkele bloem der deugden ontbreekt mij, noch de lelie der zuiverheid, noch de roos der liefde. Er zijn wel andere bloemen in mij, maar er is geen enkele, die de Heer met zooveel welgevallen heeft gewaardigd te beschouwen als de violierbloem, de bloem mijner nederigheid. Och, ja! gij zijt eene lieve, eene heerlijke bloem, gij violier! want gij zijt het die door uwe geuren en als door eene bekoorlijkheid van onoverwinnelijke teederheid, de bloem des hemels hebt doen nederdalen in den schoot van onze bloem, de nederige Maagd Maria. De smaakvolle uitlegger, wiens leering wij hier samenvatten, besluit met te zeggen, dat wij allen moeten leeren, maar vooral de bloemen der wereld, dat is te zeggen de maagden, die in de Kerk uitschitteren als bloemen op eene weide, hoe de eerste der maagden, de eenvoudigste en de kuischte van allen, hare glorie in de nederigheid stelde, hoewel in haar Hart de lelie den

onvergelijkelijken glans zijner blankheid verspreidde en de roos er schitterde met zijn verblindend rood. Zoo wij dus willen dat de Heer ons beschouwe met het oog Zijner barmhartigheid en Zijner genade, laat ons nederig zijn. Hij geeft Zijne genade aan de nederigen! Niemand, zoo hij slechts nederig is, zal afgeslagen worden, hij zij maagd of niet. De deur des hemels is laag, zij alleen laat de kleinen door. Zij, die door hoogmoed zijn opgeblazen, zullen afgewezen worden.

VRUCHT. — Drie akten van nederigheid doen, ter eere der nederigheid van de heilige Maagd.

AANROEPING. — Hart van Maria, afgrond der nederigheid, bid voor ons!

VOORBEELD.

HET VUUR VAN BABEL.

De heilige Maagd riep den Eerbiedwaardigen Frederikus tot het kloosterleven. Zij liet hem het menschdom zien, bezig om wagens met hout voort te werken. Toen hij vroeg waarvoor dat hout moest dienen, werd hem geantwoord: *om het vuur van Babel aan te steken*. Dan voegde de heilige Maagd er bij, haast u ver van Babel te vluchten. Fre-

derikus volgde dien raad, en hij gaf den naam van tuin van de heilige Maria aan het eerste klooster, dat hij stichtte op een zeer aangename plaats, op de oevers der zee.

8 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, zetel van barmhartigheid.

VOORBEREIDING. — Stellen wij ons het zoo heilig en onbevlekt Hart van Maria voor, geopend door de liefde en de schatten zijner barmhartigheid, verspreidende op de arme zondaars die haar omringen.

OVERWEGING. — O, wat spreek ik gaarne die gedachte uit, waarmede de H. Bernardus zijn roerend gebed tot Maria aanheft: hij herinnert haar hare verledene barmhartigheid en beweert haar de overlevering die de Kerk van haar bewaart niet te kort te doen. Elders in een zijner schoonste predikingen, roept die zachtzinnige dienaar der Moeder van barmhartigheid uit: „Dat hij, o gelukkige Maagd, uwe barmhartigheid doe verstommen, hij, die zoude betuigen u in de nood te

hebben aangeropen zonder verhoord te zijn! — Waarlijk, voegt hij er in zijne heerlijke eenvoudigheid bij, wij, uwe geringe dienaars, wij verheugen ons over uwe andere deugden, maar veel meer over uwe barmhartigheid, die geheel voor ons is. De barmhartigheid heeft meer bekoorlijkheid voor ongelukkigen, zij omhelzen haar met meer liefde, zij herinneren er zich meermalen aan, zij roepen haar met meer zekerheid aan, want zij heeft de herstelling der wereld verkregen, zij heeft ons aller heil bewerkt. Wie zoude, gezegende Maagd! de lengte, de breedte, de hoogte, en de diepte uwer barmhartigheid kunnen ontdekken? Hare lengte toch behelst alle eeuwen, tot aan 't einde der wereld; zij komt allen te hulp, die haar aanroepen. Hare breedte vervult de geheele aarde, zoodat de geheele wereld vol is van uwe barmhartigheid; en hare hoogte bewerkt de herstelling van het hemelsch Sion, terwijl hare diepte de verlossing verkrijgt van hen die verzonken zijn in de duisternissen en de schaduwen des doods. Door u waarlijk, is de hemel gevuld, het vagevuur geleidigd, de puinhoopen van het hemelsch Jeruzalem zijn weder opgebouwd, en het leven is teruggeschonken aan de ongelukkige stervelingen!"

Luisteren wij naar Maria zelf, die aan een

harer getrouwste dienaressen, aan de H. Brigitta zegt: „Men noemt mij moeder der barmhartigheid. Waarlijk, mijne dochter, het gezicht der barmhartigheid van mijnen Zoon heeft mij ook barmhartig en medelijdend gemaakt. Ongelukkig hij, die niet tot barmhartigheid genegen is, want men kan zoo gemakkelijk barmhartig zijn! Wat u betreft, mijne dochter, kom en verberg u onder mijn barmhartigen mantel; hij beveiligd u tegen de scherpte van de lucht, bedorven door de ondeugd, hij verdedigt tegen het verslindend vuur der hartstochten, hij houdt vrij van den regen der wolken van de hel en van de zonde.”

VRUCHT. — Nooit een dag voorbij laten gaan, zonder het *„Gedenk o genadige Maagd”* van den heiligen Bernardus te bidden,

AANROEPING. — Hart van Maria, zetel der barmhartigheid, bid voor ons.

VOORBEELD.

TROOSTEND VISIOEN VAN DE H. MAGDALENA
VAN PAZZI.

De heilige Maria Magdalena van Pazzi had eens een visioen, zeer geschikt om aan alle menschen een groot vertrouwen tot Maria

in te boezemen. Zij zag te midden van de onmetelijkheid der zeeën een bootje, waarin al de dienaren van de groote Moeder Gods hunne toevlucht genomen hadden; Maria zelf bestuurde het bootje en bracht hare kinderen behouden in de haven van het ware vaderland. „Door dit visioen,” voegt de heilige Liguorio er bij, „begreep de gelukzalige, dat zij, die onder de bescherming van Maria leven, te midden der klippen en der gevaren, waar de wereld vol van is, voor de zonden en de verwerping bewaard worden, omdat de stille Ster der Zee hen geleidt. Dragen wij dan goed zorg om onze toevlucht te nemen onder den mantel van Maria, en in deze schuilplaats zullen wij verzekerd zijn van het bezit van het hemelsch Koninkrijk, omdat de Kerk in haren lofzang zingt. Heilige Moeder Gods, allen die deel zullen nemen aan de vreugden van de eeuwigheid zullen in U wonen en onder uwe bescherming leven.

9 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

**Hart van Maria, brandende door
de goddelijke liefde.**

VOORBEREIDING. — Het zoo zuivere Hart van Maria werpt vlammen uit. Zij verbranden het, zonder het te verteeren, en doen het blinken in een goddelijken glans. Laat ons beschouwen, bewonderen en bidden.

OVERWEGING. — Christenen, kinderen van Maria, roept een der grootste, der welsprekendste lofredenaars der heilige Maagd, de heilige Ildefonsus, uit, volgt uwe welbeminde, gelukzalige Moeder na! De heilige Geest, gelijk het vuur dat het ijzer aanzich gelijk maakt, verhardt haar en verandert haar tot vuur op zoodanige wijze, dat men in haar niets dan de vlam des heiligen Geestes ziet, en dat zij niets voelt dan het vuur der liefde Gods.

De gewijde schrijver legt het Marie in de mond: „Ik ben de Moeder der zuivere en schoone liefde!” Bewonderenswaardig woord, dat men moet begrijpen en overwegen om de kracht van het vuur na te gaan, dat het Hart van Maria verslond! De schoone liefde is die, welke uit God voortkomt als uit de

bron van alle liefde en van alle schoonheid, en die tot Hem terugkeert als tot haar middelpunt en haar laatste einde. In dezen zin is de moeder der schoone liefde zij, die overvloediger dan de anderen in den levenden bron van de liefde en van de schoonheid geput heeft, om haar met mildheid aan hare kinderen uit te deelen, en om ze zodoende te vereenigen met den oorsprong van alle schoonheid en van alle liefde. Maria is de dochter van God den Vader; zij is dus de moeder der schoone liefde.

Zij is het nog door de moederlijke vereeniging, die zij ten opzichte van haren Zoon heeft, dien de heilige Paulus de tweede bron der liefde noemt.

Ten derde is Maria de Moeder der schoone liefde, door hare vereeniging met den heiligen Geest, de verheven Bruidegom der gelukzalige Maagd, die de zelfstandige liefde der Allerheiligste Drievuldigheid is, en die om deze reden door de heilige Kerk genoemd wordt de bron van 't leven en van 't vuur, dat van den hemel nederdaalt, de liefde en de geestelijke zalving, in andere woorden de heilige liefde! Welke mededeeling zijner liefde, of liever van zich zelf, deed Hij niet aan de zoo kuische Bruid, toen het geheim der liefde, de verbintenis van het goddelijk Woord met onze natuur, in haar volbracht werd!

VRUCHT. — Zich vereenigen met het liefdevuur van het Hart van Maria, als men tot de heilige Tafel nadert.

AANROEPING. — Hart van Maria, brandende door de goddelijke liefde! bid voor ons!

VOORBEELD.

DE LEGENDE VAN DEN GOEDEN MOORDENAAR.

Volgens eene vrome overlevering is de heilige Dismus de goede moordenaar, die door onzen goddelijken Zaligmaker bekeerd werd, weinig tijds voor zijnen dood, terwijl Hij nog aan 't kruis gehecht was. Toen de heilige Anselmus aan eene zijner zusters eene overweging over de kindschheid van Jesus voorstelde, verhaalde hij de volgende geschiedenis, niet als een waar verhaal, maar als een legende, die zeer verspreid was in zijnen tijd.

Dismus leefde in een woud dicht bij Egypto, ten tijde dat Maria, den toorn van Herodes vluchtende, zich er heen begaf, het kind Jesus met haar voerende. Hij was moordenaar van beroep en zoon van 't hoofd van een troep misdadigers. Eens toen hij in een hinderlaag lag, zag hij een grijsaard, eene jonge vrouw en een klein kind in de verte naderen; hij dacht met recht dat zij geen

wederstand zouden kunnen bieden, en ging met zijne gezellen op hen af, met het doel hen te mishandelen; doch hij werd eensklaps opgetogen door de bovennatuurlijke bevalligheid die het gelaat van Jesus omschitterde, en dat wel in zulk eene mate dat hij, in plaats van hen te mishandelen, ze de gastvrijheid aanbod in de grot die hij bewoonde, waar hij hen van alles voorzag, wat zij noodig hadden. Maria was gelukkig op het gezicht der liefkozingen en der zorgen, waarmede deze roover haar kind overlaadde; zij dankte hem er voor uit geheel haar hart, en verzekerde hem dat hij er voor beloond zou worden vóór zijnen dood. De belofte der allerheiligste Maagd verwezenlijkte zich ook later: Dismus werd gekruist met den Zaligmaker der wereld, en in zijn laatste oogenblik verkreeg hij de genade van over zijne zonden berouw te hebben, en na openlijk de Godheid van Jesus Christus verkondigd te hebben, toen de Apostelen de vlucht hadden genomen, had hij het geluk de eerstelingen van de verlossing te ontvangen, en weinig tijds daarna binnen te gaan met Jesus in het rijk der hemelen.

10 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

**Hart van Maria, oceaen van
goedheid.**

VOORBEREIDING. — In de uitgestrekte diepte van het Hart van Maria, wiegen de golven zich met zacht gedruisch. Niets is zoo bewonderenswaardig als die onmetelijkheid waar de gansche menschheid zich in laaft, zonder dat zij ooit eenige vermindering ondergaat.

OVERWEGING. — Gaat aandachtig de geheele geschiedenis van 't Evangelie en van de Kerk na, en zoo gij in Maria de minste gestrengheid, de minste hardheid, het minste teeken van verontwaardiging vindt, zoo veroorlooft de H. Bernardus u, om haar verdacht te houden voor het overige, en te vreezen die onmetelijke zee van goedheid, barmhartigheid en liefde te naderen, die men het Hart van Maria noemt.

Zich geheel overgevende in de bekoorlijkheid van die bescherming, roept de abt van Clairveaux uit, uwe goedheid maakt ons geluk uit, o Maria! gij verjaagt de bitterheid der zonden door genade te verkrijgen; gij verkrijgt voor ons de zoetheid der genade,

door ons in de lieflijkheid, in de beschouwing van 't hemelsch vaderland, binnen te leiden. O zoete koningin, wier gedachtenis alleen de heerlijkheden van het hart uitmaakt, de ziel verheft, de innerlijke blikken verlengt; wier oneindige goedheid de ziel dronken maakt van vreugde! O beminnelijke koningin, die de harten der menschen steelt door uwe bekoorlijkheden, gij hebt mijn hart in verrukking gebracht. Waar hebt gij het gelegd, waar kan ik het vinden? O gij die de harten rooft, wanneer zult gij mij het mijne terug schenken? Waarom brengt gij aldus de eenvoudige rechtvaardige harten in verrukking? Waarom doet gij uwen vrienden geweld aan? Wilt gij mijn hart dan *altijd* behouden? Wanneer ik het u vraag, glimlacht gij, en dadelijk berust ik in uwe goedheid. Wanneer ik, tot mij zelve gekomen, het u op nieuw vraag, dan omhelst gij mij moederlijk, o teedere, teedere moeder, en dan ben ik dronken van liefde. Dan scheid ik mijn hart niet van 't uwe, dan weet ik niets anders te vragen dan het uwe, zoo vol goedheid. Maar daar mijn hart zoo gelukkig is het nu te bezitten, beheersch het door het uwe, bewaar het in het bloed van het Lam, en plaats het naast uwen Zoon!

VRUCHT. — De goedheid van Maria inroepen, iedere keer dat men gaat biechten.

AANROEPING. — Hart van Maria, Oceaan van
goedheid, bid voor ons!

VOORBEELD.

DE H. STEPHANUS, KONING VAN HONGARIJE,
DOOR MARIA BESCHERMD.

Keizer Koenraad II, opvolger van de heilige Hendrikus, was Hongarije binnen getrokken aan het hoofd van een talrijk leger; Stephanus, ondanks den tegenzin dien hij voor den oorlog gevoelde, ligtte ook troepen, en trok zijnen machtigen aanvaller te gemoet. Maar, alvorens slaags te raken, richtte hij zich tot God en vroeg met nadruk, door de tusschenkomst van haar, aan wie men ook de titel van *Koningin des vredes* geeft, dat er toch geen bloed mocht vergoten worden. Zijn gebed werd verhoord, want weinig tijds daarna, tot groote verwondering van iedereen, en zonder dat men wist waarom, hernam de keizer den weg naar Duitsebland, met zooveel overhaasting, als ware hij overwonnen geworden; en de heilige Stephanus gevoelde dat hij deze onverklaarbare terugkeer aan zijne goede en machtige Beschermster te danken had.

11 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

**Hart van Maria, wonder van
onschuld.**

VOORBÈREIDING. — Het heilig en onbevlekt Hart van Maria schittert met een onverge-lijklijken glans, die het hart verrukt en aantrekt,

OVERWEGING. — Verre van ons, zoo roept de heilige Bernardus uit, verre van ons de gedachte, dat er de minste vlek in dat heiligdom der goedheid wezen zou! En het Concilie van Trente verklaart op zijne beurt, dat de heilige Kerk gelooft, dat eene bijzondere hulp van God Maria altijd voor de minste dagelijksche zonde bewaard heeft. Elders schrijft de heilige Kerk aan de heilige Maagd eene volmaakte onschuld en heiligheid toe. Maria, zonder zonden ontvangen, onbevlekt in hare ontvangenis, geboren zonder smet, leefde ook zonder smet, zegt een der beroemdste uitleggers der heilige Schriften; nooit heeft zij eenigen opstand der zinnen, van het vleesch, in de ziel, in den geest of in het hart ondervonden.

Van buiten verwijderde God al de gelegenheden tot zonde van die gezegende ziel;

van binnen gaf Hij haar heilige gedachten en verheven begeerten in. Zij hield zich met niets anders dan met God bezig. Haar verstand was vol licht, haar wil vol hemelsche genegenheden. Zij koesterde een onverwinnlijken afschrik voor den duivel, voor de zonde, en, gelijk aan de wateren van eenen snelvlietenden stroom, streefde zij steeds voorwaarts op den weg der verhevene volmaaktheid. Nooit verminderden hare krachten en hare ijver voor het goede, maar zij vermeerderden integendeel altijd.

Maar, vergeten wij het niet, een der oorzaken, die Maria hebben staande gehouden in dien staat van oorspronkelijke onschuld, die haar hebben belet die verhevenheid van genade te verliezen, en die haar hebben doen voortgang maken op den weg der heiligheid al de dagen haars levens, is de volmaakte wijze waarop zij met de genade medewerkte, en haar vurige liefde tot God.

God beminnen, oplettend zijn om altijd zijn wil te doen in overeenstemming met zijne genaden, zorg dragen dat zij niet ontsnappen, ziedaar het geheim der volmaaktheid.

VRUCHT. — Dikwijls het besluit vernieuwen, onzen wil vereenigd te houden met den wil van God.

AANROEPING. — Hart van Maria, wonder van onschuld, bid voor ons.

VOORBEELD.

DE DEUGD VAN ZUIVERHEID.

De zielen, die deze deugd bezitten, kunnen zich met vertrouwen voor God vertoonen; de moeder der kuischheid zal ze den Allerhoogste aanbevelen. Alexander Berthi van Florence, werd bizonder begunstigd door de moeder der barmhartigheid, zij verwaardigde zich zijn bed met bloemen te bedekken terwijl hij sliep; toen hij ziek was, verfrischte zij hem in de gloeihitte der koorts door een hemelsch koeltje; eindelijk zond zij hem, door bemiddeling van eenen engel, een kroon toe toen hij zich in den laatsten doodstrijd bevond. Die jongeling, zoo dierbaar aan Maria, was het niet minder aan het Kind Jesus. Na lang aanhouden bij zijnen biechtvader, verkreeg hij de genade van het eerst toegelaten te worden tot de H. Kommunie, waar hij zoo innig naar verlangde. Op het oogenblik, waarop hij het geluk had het brood der engelen te ontvangen, scheen het hem toe dat hij zijn hart zich naar beide zijden zag openen. In het midden ruste de goddelijke Zaligmaker onder de gedaante van een klein Kind, dat in een wiegje lag, twee engelen aanbaden hem met den diepsten eer-

bied. Alexander werd overstelpt door het reinste genot. Dit verrukkelijk schouwspel bleef in zijnen geest gegrift; hij dacht het onophoudelijk terug te zien, en het gelukkige kind verkeerde in gedurige vreugde.

12 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, spiegel aller volmaaktheden.

VOORBEREIDING. — Stellen wij ons het Hart van Maria voor onder den vorm van een spiegel, waarin zich de goddelijke volmaaktheden afspiegelen.

OVERWEGING. — De geheele wereld is de spiegel der Godheid volgens de gedachte van den heiligen Paulus: alles wat er onzichtbaar is in God wordt ons in de schepping voorgesteld en opgehelderd. Onder alle schepselen is de Moeder Gods het volmaaktste. Zij moet dus de volmaaktste en de meest gevallen spiegel zijn der goddelijke volmaaktheden in de schepping. Alles wat er onzichtbaar is in God, de macht, de wijsheid, de goedheid, de wetenschap, enz. wor-

den veel duidelijker in Maria teruggespiegeld en herkend dan in eenig ander schepsel. Hoe volmaakter de afspiegeling is, hoe beter zij het afgespiegelde voorwerp doet kennen.

Er is geen tong, zelfs niet de tong der engelen, zeide de beroemde moeder van Ble-mur in het schoone werk, dat zij aan de glorie van Maria heeft toegewijd, die de glorie van de Moeder Gods zou kunnen uitleggen, haar goddelijk verwantschap met betrekking tot den Vader, wiens kind Zij is; met betrekking tot den Zoon, wiens ware Moeder Zij is; met betrekking tot den heiligen Geest, wiens tempel en heiligdom Zij uitmaakt. Er is geen geest doordringend, levendig en helder genoeg, om de wijze van overgang te begrijpen in God, van een schepsel, dat Hem zoo na is. Dit zijn geen woorden in de lucht; de grootheid van onze Koningin bestaat niet in de keuze der uitdrukking, waar de menschelijke zwakheid zich van bedient om zoo goed mogelijk hare gloriën te vieren; het zijn waarheden, die steunen op de heilige Schrift en op de leer der Vaders."

Geheiligde spiegel der goddelijke groot-heden, Gij hebt de hoogste trap van vol-maaktheid bereikt, die het aan een schepsel gegeven is te bereiken. Maar, wij kunnen het niet vergeten dat dezelfde grootheid aan onze eigene volmaaktheid aangewezen is:

„Weest volmaakt, gelijk uw Vader in den Hemel volmaakt is!” Dat onze roeping ons dan daarheen roepe waar Gij gekomen zijt, met eene onnavolgbare volmaaktheid, spiegel u zelf in den spiegel van ons hart, en geef het een deel van uwe grootheden in God!

VRUCHT. — Zich naar God zelf trachten te vormen door de tusschenkomst van Maria.

AANROEPING. — Hart van Maria, spiegel van alle volmaaktheden, bid voor ons!

VOORBEELD.

DE H. STANISLAUS KOSTKA.

De liefde tot de Koningin der maagden, was in de heilige Stanislaus een heilige drift. Met al de teederheid en heldere reinheid van een kind, stortte de jonge heilige dan ook de hemelsche liefdevuren voor haar uit, die in zijne ziel gloeiden. Maria! . . . die naam alleen, als zij zijne ooren trof, deed op de trekken van zijn gelaat iets bovennatuurlijks te voorschijn komen, dat de seraphynsche deugden van zijn hart verried. Na Jesus vervulde Maria al zijne gedachten, zij was zijn leven; ook kende Stanislaus geen grooter geluk dan dat van uren lang aan den voet van haar altaar door te brengen. Hij bezocht vooral gaarne te Rome het

beroemde heiligdom van Maria de Meerdere.

Nauwlijks was hij ontwaakt, of de jonge heilige wierp zich al op de kniën, om, de blikken gericht naar die baziliek, zich aan te bevelen aan zijne dierbare weldoenster. Des avonds richtte hij ook zijne laatste gebeden naar dezelfde zijde, vol liefde aan Maria vragende zich te verwaardigen haren zoeten zegen over hem uit te storen. „Gij bemint Maria dus zeer, broeder Stanislaus,” zeide hem een der Paters van zijn klooster.— „O,” antwoordde de heilige, wat behoef ik u nog meer te zeggen? ZIJ IS MIJNE MOEDER,

13 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

**Hart van Maria, waarin zich het
bloed van Jesus, de prijs onzer
verlossing gevormd heeft.**

VOORBEREIDING. — Stellen wij ons Maria voor op den Calvarieberg staande, het bloed van Jesus ziende vloeien.

VRUCHT. — Het bloed van Jesus is gevormd geworden van het bloed van Maria! Ik sta

stil bij deze gedachte en zou wenschen er al de zoetheden van te pijlen.

Toen de H. Geest de nederige Maagd overschaduwde had, bewerkte de kracht des Allerhoogsten een wonder in haren schoot. De allerzuiverste druppelen uitkiezende van het maagdelijk bloed, dat op dat oogenblik aan het onbevleete Hart van de Maagd van Nazareth ontvloeide, vormde Hij er het lichaam uit van het vleeschgeworden Woord, tot groote bewondering der engelen en der menschen. Het bloed van het hart van Maria: met dit zoo zuiver bestanddeel bragt de Schepper de menschwording tot stand. Het bloed van het hart van Maria vloeide door de aderen van Jesus en van uit die aderen op de aarde, om alles te wasschen en te zuiveren.

O grootheid mijner Moeder!

Hoe gaarne stel ik mij voor, dat Maria, toen zij het goddelijk bloed op den Golgotha zag vloeien eerst bij stroomen, toen langzamer en eindelijk bij druppels tot de Zaligmaker geheel was uitgeput, hoe gaarne stel ik mij voor dat Maria zich moest herinneren hoeveel zij reeds van af de boodschap des engels had bijgedragen tot de verlossing der wereld.

Bloed van Jesus! Ik zal u voortaan met een nieuw geluk beschouwen, vooral in het

II. Sakrament, waarin Gij het groote werk van Calvarië voortzet! Gij zult mij doen denken aan het bloed mijner moeder, en uw beider gedachtenis, uw beider harten ineen-smeltende, zal ik U een nederig gebed van dankbaarheid en liefde opdragen! — Kostbaar bloed van mijnen Zaligmaker, barmhartig bloed van de medeverlosseres van het menschdom, vloeï over mijne ziel, maak haar vruchtbaar en dat zij waardige vruchten van versterving voortbrenge.

VRUCHT. — Een groote godsvrucht voor het kostbaar Bloed van Jesus koesteren.

AANROEPING. — Hart van Maria, waarin zich het bloed van Jesus, de prijs onzer verlossing gevormd heeft, bid voor ons!

VOORBEELD.

DE MOEDER VAN JESUS.

Een jong kind uit Duitschland, door de heilige Maagd zeer bevoorrecht, ging met Jesus en Maria om, als een kind met zijne moeder, als een broeder met zijnen broeder; hij bracht hun zeer kinderlijk, vruchten en brood. Eens verwaardigde zich de H. Maagd haar rechter hand uit te strekken om zijn klein geschenk aan te nemen, en om te bewijzen hoe zeer zijne godsvrucht haar beviel.

Op de feestdagen ontzegde hij zich het gezelschap zijner medeleerlingen, om de kerk van een bijgelegen klooster te gaan bezoeken, die aan de H. Maagd was toegewijd, om daar hare genaden af te smeeken. Eens zag hij in die kerk de H. Maagd in de preekstoel zitten, aan hare zijde den H. Joannes den Evangelist hebbende, die met het kind Jesus speelde. De lieve Moeder riep haar beschermeling tot zich, en liet hem tot haar opklimmen om deel te nemen in haar heerlijk gesprek. Dit kind verliet naderhand de wereld, om beter den hemel te winnen. Hij werd de gelukzalige Josephus Hermann, van de orde van Premonstreit, wiens dood voor God zoo kostbaar was.

14 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, dat door uwe wenschen het heil der wereld hebt bespoedigd.

VOORBEREIDING. — Stellen wij ons Maria voor in gebed verzonken in den tempel van Jerusaleem; haar gelaat is ontvlamd, hare oogen

zijn ten hemel geslagen, Zij hijgt en zucht naar het uur der verlossing.

OVERWEGING. — Volgens de algemeene meening bleef de heilige Maagd twaalf jaar in den tempel, een engelachtig leven leidende, en volgens het algemeen zeggen der Vaders, was haar gedurig gebed om de komst des Verlossers af te smeeken, dien men al eeuwen lang met ongeduld verwachtte, met liefde wenschte, met de vurigste uitdrukkingen afriep, zeggende; „dat de wolken Hem zouden regenen, dat de aarde hem zoude voortbrengen.” Bij het bepalen der menschwording van 't Woord had de Vader gewild dat de wereld, door Hem met gebeden, wenschen en zuchten af te smeeken, zich ter zelfder tijd zou voorbereiden eene zoo groote gave te ontvangen. Het was als een strijd tusschen God en de menschen, een strijd begonnen door de Patriarchen; voortgezet door de Profeten en al de rechtvaardigen van 't Oude Verbond, en geëindigd door de H. Maagd in den tempel, die als het voornaamste slagveld beschouwd werd.

In den ijver harer wenschen om den Messias te zien verschijnen, zeide zij dagelijks het gebed van Moses: „Heer, ik bezweer het U, zend Hem, dien Gij moet zenden.” Om zich onophoudelijk in dezen wensch te onderhouden en dien sterker te maken, her-

haalde Zij ieder oogenblik dat andere gebed van den koninklijken profeet: „Toon uw geelaat, en wij zullen gered worden. — Ontdek uwe Almacht, o kom en red ons!”

Nooit had iemand den Messias met meer vuur gewenscht dan de allerheiligste Maagd; en de brandende wenschen haars harten eindigden toen zij dat verkregen had, wat zooveel rechtvaardigen gevraagd hadden van het begin der wereld.

De leeraars van het geestelijk leven zeggen, dat de beste voorbereiding, het beste teeken van waardigheid voor de heilige Communie het verlangen is, het vuur van 't verlangen. Laten wij niet nalaten aan 't Hart van Maria, zoo brandend van verlangen voor het heil der zielen, te verzoeken op ons eene heilige overwinning uit te werken en ons tot de H. Communie voor te bereiden door de overname der vurige verlangens, die hare ziel verteerden.

VRUCHT. — De akten van verlangen voor de heilige Communie in vereeniging met de wenschen van het Hart van Maria verrichten.

AANROEPING. — Hart van Maria, dat door uwe wenschen het heil der wereld bespoedigt, bid voor ons!

VOORBEELD.

GODSVRUCHT VAN DEN H. FRANCISCUS VAN SALES.

De H. Franciscus van Sales had van Maria een heel bijzondere godsvrucht, eene teedere liefde, en een geheel kinderlijk vertrouwen bekomen. Iedere keer, zeide hij, dat ik op de plaats kom aan deze groote Koningin gewijd, voel ik door een klopping van mijn hart dat ik bij mijne moeder ben, want ik ben de zoon van haar, die de toevlucht der zondaren is.

 15 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

De Hemelvaart.

VOORBEREIDING. — De engelen komen Maria te gemoet, die zich glorieijk en zegenrijk in de lucht verheft. De hemel opent zich. Jesus komt Zijne moeder binnenleiden. Zij wordt voor alle eeuwigheid tot Koninginne verklaard.

OVERWEGING. — De geheele Kerk viert op denzelfden dag de glorie der Hemelvaart van

de H. Maagd. Wat ons aangaat, wij voegen ons bij de feestvierende, onderbreken de overweging der litanie van het heilig Hart van Maria en nemen er voor in de plaats, wat ons in dit heilig geheim het beste van het innerlijke onzer moeder spreekt.

Maria stierf van liefde. Dit was, zegt een vrome bewonderaar der schoonheden van haar innerlijk, dit was eene laatste uitputting, door vele andere voorbereid. Haar verzwakt lichaam kon eindelijk geen weêrstand meer bieden aan de geweldige pogingen, die de ziel deed om er zich van te scheiden en om zich met haren Zoon te vereenigen. Het bezweek dus, en die zoo zuivere ziel bevond zich gelukkig ontdaan van de banden, die haar op de aarde terughielden. De dood van Maria, in schijn zoo verschillend van dien van Jesus, was er in werkelijkheid het dichtste bij. Het geweld der liefde ontnam het leven aan den Zoon en aan de Moeder, met dit onderscheid nogthans, dat de Zoon als volstreckte Meester over het Zijne, dit vrijwillig aan Zijnen Vader opdroeg, en dat het Hem niet werd ontrukkt door de pijnigingen, terwijl het Jesus zelf was die de dagen Zijner Moeder eindigde, om hare liefde te genieten, en om haar de zijne met overdaad te schenken. Zoo zij martelaresse was bij 't kruis, zij was

het ook in haar laatste uur, omdat zij het slachtoffer der liefde was, de zoetste, maar ook de geweldigste der machten.

Ga dan in vrede, roept de heilige Andreas van Creta uit, verlaat gerust de aarde, om uw verblijf op te slaan in den hemel. Ga op in het koninkrijk van 't leven, waar gij u eeuwig met de engelen zult verheugen. Dat uwe oogen uitrusten op het gezicht der schoonheid van Hem, dien gij gedragen hebt; verzadig u aan de vreugden zonder einde; drink met lange teugen van de stortvloed der hemelsche geneuchten, en breng uw gewijden mond aan de bron van het leven, die niemand anders dan God zelve is. Bezit dan de wezenlijkheid van hetgeen gij hebt gehoopt, aanschouw open en bloot hetgeen gij hebt geloofd, ontvang hetgeen gij hebt verdiend. Ga binnen in de vreugde van het paradijs, waar de Vader wordt aanbeden, de Zoon verheerlijkt, de heilige Geest geprezen en geloofd. En gij, heilige engelen, draagt het heiligdom van den grooten Koning in het koninkrijk van het geluk, en de ware arke des verbonds in het verblijf van het hemelsch Jerusalem. Zet in den hemel de deur des hemels en plaatst de moeder bij den Zoon.

VRUCHT. — Zich in heiligheid verheugen, en zich in deze heilige vreugde gedurende den

geheelen dag onderhouden, in vereeniging met de vreugde van de Allerheiligste Maagd bij hare Hemelvaart.

AANROEPING. — Hart van Maria, ten hemel opgeheven, bid voor ons!

VOORBEELD.

GLORIE VAN MARIA IN DEN HEMEL.

Ziehier de bewoordingen, waarin de heilige Theresia een der visioenen mededeelt, waardoor zij in den hemel de glorie van Maria mogt aanschouwen: Eens op een dag der Hemelvaart stond God mij de gunst toe in eene verrukking, mij de glorievolle binnenkomst der heilige Maagd in den hemel te toonen, de vreugde en den eerbied, waarmede zij er ontvangen werd, en de plaats, die zij er bekleedt, maar het is mij hier onmogelijk u dat visioen te beschrijven. Alles wat ik kan zeggen, is dat het gezicht van zulk eene glorie, er een straal van in mijne ziel wierp, die er groote uitwerkingen had en in mij vermeerderde, behalve het verlangen naar harde arbeid, ook nog mijne drift voor den dienst van de Koningin der engelen, die men niet te veel kan eeren.”

16 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

**Hart van Maria, dat genade voor
de zondaars erlangt.**

VOORBEREIDING. — De zondaars, ter nedergeknieltd voor hunne goddelijke Middelaresse, verheffen tot haar hunne smeekende oogen en handen.

OVERWEGING. — Om Maria de middelares der mensehen te maken, verheft God haar tot het visioen zijner godheid, zegt de eerbiedwaardige Maria van Agreda, hij maakt haar op een geheel bizondere wijze deelachtig aan de gaven zijner goddelijke volmaaktheden, en betuigt haar geheel bijzonder de geneigdheid, die hij heeft om het menschelijk geslacht ter hulp te komen, opdat zij later, als voorsprekeres der zondaars voor hen zoude bidden. Van dit oogenblik af verbrandt de vurigste ijver voor het heil der zondaars het Hart van Maria meer dan ooit en op een geheel bizondere wijze. De kracht van dien ijver, van die liefde, krijgt zulk een graad van spanning, dat zij zich bereid gevoelde om zich aan de ergste pijnigingen over te leveren, zoo dit noodzakelijk was voor het heil der stervelingen. *Van dit oogenblik af

vooral, voelt zij zich gedwongen, meer dan zij het tot dusverre gevoeld heeft, van zonder ophouden de schatten der genade mede te deelen, die zij gekend en ontvangen heeft. God volmaakt hoe langer hoe meer het Hart van Maria, een hart reeds zoo volmaakt. Hij vervult deze Maagd met eene bewonderenswaardige goedheid, en Hij geeft haar een teeder hart, waarin Hij al de schatten zou willen doen overgaan, al diezelfde genaden waar Hij zelf zoo overvloedig mede verrijkt is. God legde aldus in de Maagd eene der laatste voorbereidingen van het goddelijk moederschap, en hij maakte haar middelares van de menschen, alvorens haar tot moeder Gods te verheffen.

Maar, zoo Maria reeds middelaresse der menschen is dewijl zij Moeder van den Middelaar zal worden, hoeveel moet die hoedanigheid dan niet in haar vergrooten, als zij in werkelijkheid Moeder van den Middelaar wordt! En zoo op aarde de bemiddeling van Maria al zoo machtig is, hoeveel te machtiger moet zij dan niet in den hemel zijn! O heilige Middelaresse, houdt den arm der goddelijke rechtvaardigheid tegen, en laat zijne groote barmhartigheid tot ons komen; verkrijg voor ons de vergiffenis onzer zonden, eenen goeden en heiligen dood, en een plaats in den hemel. Amen.

VRUCHT. — De bescherming van Maria inroepen, wanneer men zich overstelpt gevoeld door het getal en de grootheid zijner zonden.

AANROEPING. — Hart van Maria dat voor de zondaars genade verkrijgt, bid voor ons.

VOORBEELD.

DE RING AAN DEN VINGER VAN MARIA.

Eenige jonge kinderen speelden samen voor de deur eener kerk. Een hunner, er binnen gegaan zijnde, bemerkte een standbeeld van de Koningin der engelen, waarvan de glans van 't gelaat hem zoo diep trof dat hij zich voor haar nederwierp en haar een ring aanbood, haar smeekende zich te gewaardigen hem op te nemen onder het getal harer dienaren. Hij had nauwelijks de ring aan den vinger van het beeld van Maria gestoken, of zij boog haar vinger naar binnen. De jonge knaap riep zijne makkers, en, op het gezicht van dit wonder, benijdden zij zijn geluk en gaven hem den raad zich voor de rest van zijn leven toe te wijden aan den dienst van de Moeder Gods. Hij besloot een zoo goeden raad te volgen. Maar het vuur der jeugd, de liefde voor de valsche vermaken en de slechte gezelschappen deden hem een leven leiden tegenovergesteld aan zijne vrome

voornemens. De heilige Maagd gewaardigde zich twee malen aan hem te vertoonen, om hem over zijne ongetrouwheid te berispen, en om hem te bedreigen met de bestraffingen, die zijn deel zouden worden, wanneer hij voort zou gaan in zijne dwalingen.

De jongeling zag zijn ongeluk in, verliet den staat, dien hij in de wereld bekleedde, en gebruikte het overige zijner dagen in den dienst van zijne groote weldoenster en moeder Maria. Hoe verheugde hem dat bij zijnen dood!
(*Spiegel der voorbeelden.*)

17 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, dat zoo trouw de herinnering aan de woorden en daden van Jesus bewaard hebt.

VOORBEREIDING. — Stellen wij ons Nazareth voor. Maria beschouwt haren goddelijken Zoon, zij gaat zijne handelingen na, zij luistert naar zijne woorden. Daarna keert zij in zichzelf en overweegt in haar hart de woorden en daden van Jesus.

OVERWEGING. — Maria heeft het grootste

deel gehad in de daden van Jesus Christus. Haar Hart, zegt een beroemde lofredenaar, is er de toeschouwer en de bezitter van geweest. Hoe waardig, zuiver en heilig moet dat hart geweest zijn! De Zoon Gods deed voor haar gedurende dertig jaar, hetgeen hij in drie jaren voor de wereld gedaan heeft. Hij stortte in dit hart een maat van licht en genaden uit, tienmaal grooter dan die, waarmede hij de aarde bevruchtte! En hoeveel vruchten van glorie heeft dit zoo getrouwe hart er niet van moeten trekken! Ja, zoo een andere Maria, een oogenblik gezeten aan de voeten van den Zaligmaker en naar zijn woord luisterend, het beste deel gekozen heeft, dat haar niet ontnomen zal worden, volgens de woorden van den Zaligmaker zelve, welk een wondervollen oogst moet zij dan niet verzameld hebben, welk overgroot voordeel moet dit hart van de gelukzalige Maagd Maria niet genoten hebben, zij, die zoo lang alleen aan de voeten van haren Zoon vertoefde, zoo lang in zijnen dienst bezig was! De Maagd Maria toch heeft het buitengewoon voorrecht genoten van in haar alleen de beide deelen van Martha en Maria te vereenigen, beide nog beter dan de beste van beiden: het werkzaam leven en het beschouwend leven, de zorg en de overweging van Jesus; en, door de wederkeering door-

dringing van deze groote bewerkingen harer ziel, door Jesus te verzorgen te gelijk naar Hem luisterende, en door naar Hem te luisteren te gelijk Hem verzorgende, heeft zij aan de engelen en aan de menschen het volmaakste schouwspel opgeleverd van de grootste en glorieijkste volmaaktheid.

En hoe zou Maria niet in volmaaktheid voortgang hebben moeten maken, daar zij toch al de genaden, al de goddelijke lessen, al de liefde, al de onderworpenheid van haren zoon, in haar hart opving, bewaarde en overwoog? Zoo het goddelijk Kind, in den ouderdom van twaalfjaren en alleen gedurende drie dagen al de ouderen en schritgeleerden met bewondering vervulde door zijne vragen en zijne antwoorden in den Tempel, hoe verstomd moet Mario niet zijn geweest, gedurende achttien jaren te Nazareth, over alles wat haar Zoon deed en zeide voor haar alleen?

Goddelijk Hart van Maria, maak mijn hart gelijk aan het uwe; leer het den geest des gebeds die zonder ophouden overweegt al de grootheden, de beminnelijkheden, de indrukken, den geest, de leer en de onderwijzingen van Jesus. Dat is de geheele volmaaktheid: verkrijg mij die.

VRUCHT. — Zich soms afvragen wat de woorden en de gedachten waren van Jesus ten opzichte der daden, die men gaat verrichten.

AANROEPING. — Hart van Maria, dat zoo getrouw de gedachtenis aan de woorden en de daden van Jesus bewaart, bid voor ons!

VOORBEELD,

SCHOONHEID VAN MARIA.

De geleerde heilige Antonius verhaalt in zijne onsterfelijke werken de geschiedenis van eenen priester, die veel godsvrucht had voor de heilige Maagd. Daar hij er getrouw in volhardde om haar gedurig te bidden hem de genade te verkrijgen van alle dagen nieuwen voortgang te maken in de kennis van hare volmaaktheden en van hare liefde, deed deze vrome godsvrucht een zoo groot verlangen in zijn hart opkomen om de heilige Maagd te zien, dat hij er door ver-teerd werd.

„O beminnelijke Moeder, o bewonderenswaardige Moeder! sta mij toe één oogenblik uwe schoonheid te aanschouwen, die den Hemel bekoort.” Hij ontving dan eens het bezoek van een engel, die hem beloofde dat hij het geluk zoude genieten Maria te aanschouwen, op voorwaarde dat de oogen, die Haar eenmaal gezien zouden hebben, nooit meer iets anders zouden aanschouwen, „Ach,

ja, ik stem toe," riep de vrome jongeling uit; ik wil blind blijven al de dagen mijns levens, als ik Maria slechts eenige oogenblikken kan aanschouwen." De dag is bepaald, hij bereidt zich voor, hij wacht met ongeduld het gelukkig oogenblik af; maar hij zegt tot zichzelf, dat hij één oog wel gesloten zou kunnen houden, als hij Haar met het andere zag. Zij verscheen hem met eene zoo verblindende, schitterende en verrukkende majesteit, dat het oog, waarmede hij Haar aanschouwd had, er door uitgedoofd en beroofd werd van het licht.

18 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria met een zwaard van droefheid doorstoken.

VOORBEREIDING. — Stellen wij ons volgens de gegevens der christelijke schilderstukken het hart van Maria voor met een zwaard doorstoken en zijn kostbaar bloed vergietende.

OVERWEGING. — "Het zwaard zal uw hart doorsteken." Dit was de voorzegging door

Simeon aan Maria gedaan, en Zij nam haar aan met liefde, met vrede en met eene volmaakte onderwerping aan den wil van God.

De grootste lofredenaar van het minlijk hart van Maria doet ons opmerken, dat de gelukzalige Maagd bij deze gelegenheid aan de deugdzame zielen drie zaken in navolging geeft.

Ten eerste, die van wel overtuigd te zijn dat hun lijden in nauwe vereeniging is met dat van Jesus, de beschikker van ons lot; dat het er uit volgt en er van afhangt, en dat Hij hen slechts deelgenoot maakt in zijn kruis, omdat zij Hem bijzonder toebehooren. Het zwaard doorboort het Hart van Maria zoo diep, omdat zij moeder van Jesus was; het doorklieft eenige uitverkoren harten naarmate zij meer of minder bemind worden door Jesus. Dat zij dan toch nooit hun lijden scheiden van dat van hunnen bruidegom, en dat zij hunne pijnigingen beschouwen als dezelfde die Hij doorstaan heeft. Niets zal doelmatiger zijn om hun moed in te boezemen en om hen te doen volharden. Jesus lijdt met mij, Jesus lijdt in mij, Jesus laat mij alleen lijden, omdat ik Hem toebehoor, en opdat ik Hem nog meer zou toebehooren.

Ten tweede, moeten zij al de kruisen die hen overgezonden worden, met denzelfden

vrede, met dezelfde liefde, met dezelfde onderwerping aannemen; zij moeten zich niet laten afschrikken of storen door een verschrikkelijk gezicht in de toekomst; maar zij moeten vast gelooven dat God hun de kracht zal geven de beproevingen te doorstaan, die Hij hun voorbereidt. Dat zij dan niet neerslachtig worden, dat zij hunne verbeelding dan niet te veel laten werken, en dat zij zich dus niet van te voren verzwakken door ijdele en gevaarlijke bedenkingen.

Eindelijk, de derde zaak is dat zij zich niet kwellen, hetgeen God in den eenen tijd heeft gezegd, te doen overeenkomen met wat Hij hun later zeide. Die zaken schijnen zich dikwijls tegen te spreken, gelijk de orde aan Abraham gegeven om zijnen zoon Isaac op te offeren geheel tegenovergesteld schijnt aan de belofte die God hem betrekkelijk dit kind gedaan had. Maar het is juist deze schijnbare tegenspraak die de oefening en de verdienste van ons geloof uitmaakt. Laten wij alles gelooven wat ons van de tong van God komt, en kwellen wij ons niet Hem te raden. Dat is de zaak van God, niet de onze, Houden wij de oogen dan nederig gesloten tot aan de gebeurtenis waarbij wij gelijk Abraham en Maria al de voorzeggings van God zullen vervuld zien.

VRUCHT. — Zich blind aan den H. wil van God overgeven.

AANROEPING. — Hart van Maria, met een zwaard van droefheid doorboord! bid voor ons.

VOORBEELD.

DE H. JOANNES VAN 'T KRUIS.

In Portugal werd een kleine jongen van af zijn eerste jaren met de zegeningen des hemels overladen. Men was geroerd als men hem van God hoorde spreken en als men hem Jesus en Maria zag vereeren, zooveel hij maar kon. De H. Maagd, die de vurige, zuivere en onschuldige zielen bemint, wilde door een mirakel bewijzen, hoezeer zij dit kind beschermde. Op den leeftijd van vijf jaar viel hij op den bodem van een put. Tweemaal kwam hij boven water en tweemaal zonk hij. Zijne makkers roepen om hulp; een landman kwam toegelopen, stak hem een groote haak toe, en bracht hem zoo weder op de aarde. Het kind vertelde toen zeer onschuldig, dat toen hij bijna voor de derde maal ging zinken, eene schoone vrouw hem de hand bood, en dat toen hij haar de zijne durfde geven, omdat zij met slijk bedekt was, de dame hem bij den arm had gegre-

pen en vastgehouden, zoodat hij van de derde zinking bevrijd was gebleven. Dit kind is, na vele beproevingen te hebben doorgestaan, de medewerker geworden van de H. Theresia, bij de hervorming van den Carmel. Het was de H. Joannes van 't Kruis, zoo groot in deugd als klein van gestalte. (De verrijkte Mariamaand.)

19 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, met droefheid vervuld bij het lijden van Jesus.

VOORBEREIDING. — De allerheiligste Maagd vergezelt onzen lieven Heer op den weg van Calvarië.

OVERWEGING. — Maria, zegt de heilige Brigitta, heeft het hart en de ingewanden doorboord met een zwaard van droefheid, en deze bittere smarten verbreiden zich door al hare leden. Zij ontving even zooveel zwaardslagen als haar welbeminte Zoon slagen en scheldwoorden moest lijden. Zij zag haren Zoon wreedelijk gegeeseld door de handen der goddeloozen, gegeeseld zonder medelijden, zonder maat vervolgd, met woede

door de oversten der Joden tot een schandvollen dood veroordeeld; zij hoorde het gansche volk met woede schreeuwen: kruisigt den verrader! Zij zag dat lam zonder vlek ter slagbank leiden de handen gebonden; zij zag hem beladen met zijn kruis, waaronder Hij uitgeput bezweek. Van die monsters waren er eenige Hem vooruit, andere liepen naast Hem om Hem te slaan, en zij die achter Hem waren dreven Hem met geweld voort. Allen vielen op dat onschuldige lam om het te kwellen. En, gelijk Isaias het beschreven heeft, Hij was een schaap gelijk, dat naar de slachtplaats geleid wordt, en dat zelfs niet blaait. Zijne gezegende Moeder beoefende datzelfde onverstoorbare geduld in al den tegenspoed. En gelijk het lam zijne moeder naloopt overal waar zij hare schreden zet, zoo ook volgde de teedere Moedermaagd haar Welbeminde naar alle plaatsen van zijn smartvol lijden. Toen die teedere Moeder haar zoeten Jesus met doorren zag gekroond, om Hem bespottelijk te maken, Zijn gelaat met bloed bedekt, en Zijne wangen opengescheurd door de geeselslagen, toen kon zij hare zuchten niet meer inhouden en eene doodelijke bleekheid beving haar. Terwijl het bloed van Jesus uit Zijn geheele lichaam vloeide, baadde Zij zelf in bittere tranen; en toen zij Hem zoo wreed

behandelen zag aan het kruis, begaven hare krachten haar geheel. Bij het gedreun der hamerslagen, die de spijkers in Zijne gezegende handen en voeten dreven, verlieten al hare zinnen haar en de onmetelijkheid van hare droefheid overstelpte de heilige Maagd en liet haar als dood. De walgelijke drank van gal en azijn, die men haren Zoon aanbood, drong zoo diep door in de tong en het gehemelte der Moeder, dat het woord op hare gezegende lippen stierf. Toen zij vervolgens de zwakke en klagende stem van haren Zoon hoorde uitroepen in den laatsten doodstrijd: Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten? Toen zij Zijne leden koud zag worden, toen zij Hem het hoofd zag buigen en den geest geven, toen steeg hare droefheid tot zulk een top, dat haar Hart als verstikt was, en dat haar geheele lichaam bewegingloos bleef; waaruit men kan zien, zonder twijfel, dat God een groot wonder deed met de heilige Maagd in 't leven te houden, verpletterd als zij was door een zoo groote en zoo overstelpende droefheid, voor zich ziende haar Zoon op het schandhout, in den doodstrijd, in den dood, naakt en met bloed bekleet, het hart met een lans doorboord, door iedereen bespot, door iedereen verloochend; en die Zoon, toch te gelijkertijd God, was gekruisigd, tusschen twee

boosdoeners, verlaten van al zijne vrienden. Toen de Zoon van Maria de smartelijkste der dooden geleden had, ondervond de Moeder de doodelijkste der smarten.

VRUCHT. — Ons lijden vereenigen met dat van Maria gedurende den kruisdood haars Zoons.

AANROEPING. — Hart van Maria, met smart gelaafd bij het lijden van Jesus Christus. bid voor ons.

VOORBEELD.

EEN KETTER DOOR MARIA GETROFFEN.

In 1610 leefde er in Turijn een ketter, die zich zelfs niet wilde bekeeren in het uur des doods, ondanks al hetgeen hem voorgehouden werd door tien priesters die hem gedurende acht dagen bijstonden. Eindelijk gelukte het een van hen hem bijna met geweld te dwingen tot Maria zijne toevlucht te nemen, en deze woorden uit te spreken: „Moeder van Jesus, sta mij bij!” De ketter ontwaakte vervolgens uit een diepen slaap, en riep uit: *Ik wil katholiek sterven.* Werkelijk verzoende hij zich met de kerk, en stierf twee uren daarna. (Gloria van Maria).

20 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, met Christus gekruist.

VOORBEREIDING. — Jesus is aan het kruis gehecht. Zijn moeder, op den Calvarieberg staande, beschouwt hem met droefheid en liefde. Luisteren wij naar haar zelf als zij ons de indrukken van haar hart mededeelt op dit vreeselijk oogenblik.

OVERWEGING. — De H. Brigitta verhaalt in het eerste boek harer *Veropenbaringen*, dat Maria haar gezegd had: „Beschouw, o mijne dochter, het lijden mijns Zoons, wiens leden voor mij waren als mijne leden en als mijn hart. Want, gelijk de andere zonen rusten onder het hart hunner moeder, zoo was ook mijn zoon in mij. Maar hij was vol door het brandende vuur der goddelijke liefde, terwijl de andere vervuld zijn van de begeerlijkheid des vleesches. Daarom heeft mijn neef Joannes met recht gezegd: „Het Woord is vleesch geworden,“ want Hij is gekomen door de liefde, en hij was in mij. Hij was voor mij als mijn hart. Toen Hij van mij geboren werd, voelde ik zelf dat Hij geboren werd als de helft van mijn hart en

dat Hij van mij kwam. En als Hij leed, leed ik ook de pijnen van mijn eigen hart. Zoo dat dus, toen men Hem geeselde en kruisigde, het was als werd mijn hart gegeeseld en gekruist. Ik was het dichtste bij Hem in zijn lijden. Ik stond het dichtste bij Zijn kruis; en daar hetgeen het dichtste bij het hart is, meer schadelijk en meer smartelijk is, zoo waren ook deze pijnen meerder voor mij dan alle anderen. En toen Hij mij op Zijn kruis aanstaarde en toen ik Hem in de brekende oogen zag en Hij ze als een laatst vaarwel sloot, toen smolten mijne oogen in tranen. En toen Hij mij zoo in droefheid gedompeld zag, werd Hij zoo geroerd, dat al zijne smarten en wonden minder schenen, zooveel gevoeliger was Hij voor mijne droefheid dan voor de Zijne. Het was voor mij ten zijnen opzichte hetzelfde. Daarom durf ik het te zeggen was Zijne droefheid de mijne, omdat zijn Hart mijn hart was. En gelijk Adam en Eva de wereld verkochten voor één appel, zoo ook hebben mijn Zoon en ik haar teruggekocht voor één hart. O mijne dochter, overweeg den staat waarin ik mij bevond bij den dood van mijnen Zoon en al de opofferingen zullen u niets meer kosten.”

VRUCHT. — Uw lijden met dat van den gekruisten Jesus vereenigen.

AANROEPING. — Hart van Maria, met Jesus gekruist, bid voor ons!

VOORBEELD.

GODSVRUCHT VAN DEN H. FRANCISCUS VAN ASSISIË.

Den 2ⁿ October van het jaar 1226, gaf de Serafijnsche heilige Franciscus van Assisië zijne ziel aan zijnen Schepper terug.

Ontelbaar zijn de bewijzen van zijne godsvrucht tot Maria en van de teedere liefde die hij toedroeg aan de groote Moeder Gods, die hem met de zoetste, de beminlijkste gemeenzaamheid behandelde. Het geestelijk leven binnen getreden in een kapel der allerheiligste Maagd, wilde hij in dat leven tot de hemelsche glorie geboren worden in dezelfde kapel van Maria. Hij beminde met teederheid de Koningin der maagden; zijn geluk bestond er in zich over hare verhevene hoedanigheden te onderhouden, en anderen tot haren eeredienst te brengen. Hij bewerkte gedurende zijn leven en na zijnen dood een groot aantal wonderen aan hare inroeping te danken. Hij genas broeder Moritius, van eene zware ziekte getroffen, door hem een zalving te bereiden van de olie der lampen die hij brandde voor het altaar van de hei-

lige Maagd. Na zijnen dood verscheen hij aan eene vrouw, die aan de wreedste smarten ten prooi lag, en verloste haar van hare pijnen, waarna hij haar beval het *Salve Regina* te bidden.

Meermalen daags groette hij en aanriep hij Maria, en, om hem te beloonen, vereerde de Koningin van hemel en aarde hem met hare koninklijke bezoeken. Aan Maria had hij dan ook het geluk te danken het goddelijk kind in zijne armen te ontvangen.

21 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, door de droefheid met Jesus begraven.

VOORBEREIDING. — Het lichaam van Jesus rust op de kniën zijner Moeder. Men bereidt zich voor om Hem te begraven.

OVERWEGING. — Weldra zal zij zelf den troost niet meer hebben het onbezielde lichaam van haren welbeminden Zoon te zien. Zij helpt Joseph en Nicodemus evenwel Hem in een lijkkleed te wikkelen, Hem met windsels te omwinden, en zijn hoofd met een

zweetdoek te bedekken. O! wat was dit linnen verschillend van dat, waar zij het lichaam van het kind Jesus meê bedekte! Na veel liefdebewijzingen en kussen, werd het onbezielde lichaam in het graf gelegd en den ingang werd gesloten met een grooten steen.

Ach, welke was de droefheid van Maria, toen zij het voorwerp harer liefde onder dien ijskouden steen gesloten zag! Hij zou het zich kunnen voorstellen, hij, die altijd Jesus bemind had, zoo als Maria Hem bemind heeft! O mijn Zoon! zeide zij, hoe zal ik zonder u kunnen leven? O hoe wreed is deze scheiding voor mij! Gelukkig graf, gij bezit Hem, die ik negen maanden in mijn schoot gedragen heb, gij omsluit den Heer van hemel en aarde. Hoe benijd ik u! Waarom ben ik niet levend met Hem begraven geworden! Ach, ik kan ten minste zeggen, daar mijn Zoon dood is, dat twee harten in hetzelfde graf rusten. O graf, gij hebt mij alles ontrukkt, omdat gij mij mijn Zoon, mijne liefde, mijn enig goed en mijn God ontnomen hebt! Vervolgens, zegt de heilige Bonaventura, beveelt zij haren Zoon aan den eeuwigen Vader, en zij kon hare stille blikken niet afwenden van dat graf. Met moeite rukte Johannes, van medelijden getroffen, haar los van die plaats van droefheid en leidde hij haar naar huis terug. Zij, welke die bedroefde Moeder zagen voorbij-

gaan, konden zich niet weerhouden tranen te storten en zij, die haar vergezelden, weenden nog meer om haar dan om baren Zoon, zegt de heilige Bernardus. De smarten, door die heilige Moeder geleden, waren zoo groot op dien heugenswaardigen dag, dat de kerk heeft gewild dat zij ieder jaar door de geloovigen zou herdacht worden, onder den naam van het *Medelijden der Allerheiligste Maagd*.

VRUCHT. — Ieder jaar met veel godsvrucht de beide feesten vieren. die van het Medelijden en die van Onze Lieve Vrouw van de zeven smarten.

AANROEPING. — Hart van Maria, door de droefheid met Jesus begraven, bid voor ons!

VOORBEELD.

DE VERTROOSTINGEN DER HEILIGE LIDWINA.

De heilige Lidwina was van af haar vijftiende tot haar drie-en-vijftigste jaar ten prooi aan de wreedste ziekten. Er bestaan geene woorden om de goddelijke liefkozingen en de zachte gemeenzaamheid uit te drukken van de Moeder Gods en het kind Jesus voor die vrome Maagd. Men bracht haar leliën en kroonen; men liet haar aanzitten aan de hemelsche feestmalen en men overlaadde

haar met zooveel gunsten, dat zij hare onuitstaanbare smarten bijna niet meer gevoelde, en dat zij glimlachte te midden der wreedste folteringen. In hare overwegingen sprak zij met Maria, als had zij haar bij zich gezien, en, werkelijk, zij kwam er dikwijls en deed dan geestelijke oefeningen met haar; en God wist alles wat zij haar zeide en veropenbaarde in hare goddelijke zamenspraken. Lidwina zeide dikwijls tot haren goeden engel: Heelaas, ik weet niet meer wat ik mijne goede Meesteresse zal zeggen; het schijnt mij dat ik haar alles gezegd heb wat ik wist in deze wereld. Engel des Hemels, kom mijne zwakheid en mijne onwetendheid te hulp, zeg aan mijnen Bruidegom Jesus, zeg aan Maria, zijne allerheiligste Moeder, zeg aan al de engelen en aan al de heiligen van het paradijs, alles wat ik hun mag en kan zeggen. Gij kent al mijne plichten, mijne onmacht is U genoeg bekend; wees, ik bezweer het U, mijn hart, mijn mond en mijn afgezant. Maak dat de geheele hemel over mijnen wil tevreden zij, en vooral de Koningin van mijn hart.

22 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

**Hart van Maria, door de vreugde
met Jesus verzezen.**

VOORBEREIDING. — Maria is in gebed. Jesus verschijnt haar glorierijk en zegevierend.

OVERWEGING. — Terwijl de andere vrouwen zich naar het graf begaven, bleef Maria, zegt de heilige Bonaventura, te huis, en Zij bad aldus: Barmhartige Vader! mijn Zoon is gestorven, en ik heb Hem begraven. Maar, Heer, gij zijt machtig, gij kunt mij Hem behouden en wel terug schenken; ik smeek uwe majesteit Hem mij terug te geven. Waarom wacht hij zoolang met tot mij te komen? O mijn lieve Zoon, waar zijt gij, wat doet gij? Waarom wacht gij u te vertoonen? Ik bid u stel het niet langer uit tot mij te komen; want gij hebt gezegd: Ten derden dage zal ik verrijzen! Eergisteren, de dag van uwen dood, was een dag van diepe bitterheid, een dag van beroering en van dood, een dag van duisternis en donkerheid, een dag van scheiding. Heden is 't de derde dag. Sta dan op, o mijne glorie, mijn eenigste goed, kom terug, dat uwe terugkomst mij trooste, daar toch uw vertrek mij een zoo bittere droef-

heid veroorzaakt heeft, Kom dan, mijn welbeminde, Kom Heer Jesus, kom, mijn eenige hoop, o mijn Zoon, kom tot mij."

Eensklaps verscheen de Heer Jesus, bedekt met een kleed van verblindende blankheid, het gelaat helder, schoon, glorieus en vol zaligheid. Hij zeide tot haar: »Ik groet u, mijne heilige moeder." En dadelijk zeide de zoo teedere moeder: »Zijt gij het mijn lieve Zoon Jesus?" En zij knielde neder om hem te aanbidden. »Ik ben het, hernam Jesus, ik ben het, mijn allerlieftste moeder, ik ben verzezen, en nu weder met u." Toen stond Maria op, en omhelsde Hem in tranen van vreugde en geluk; haar gelaat leunende tegen dat van haren Zoon, omhelst zij Hem met al de krachten harer liefde; zij rustte geheel op Hem, en Hij ondersteunde zijne gelukkige moeder. Daarna gingen zij naast elkander zitten, zij beschouwde met aandacht zijn goddelijk gelaat en de wonden zijner handen, en vroeg Hem bekommerd of al zijne smarten verdwenen waren. Zij onderhielden zich met elkander in onderlinge vreugde, en aten samen van het paaschlam in zaligheid en liefde.

Wie kan uitdrukken, roept de Eerw. pater Grenada uit, alles wat er toen omging tusschen dien Zoon en die moeder? Wie kan hunne liefkozingen mededeelen, en de vurige vereeniging dier beide harten? Die zaken

zijn zoo hoog dat zij de kracht van onzen geest overschrijden, en ons gezicht is te kort om tot daar te reiken.

VRUCHT. — Onze goede wenschen van beter leven onder de bescherming van Maria stellen.

AANROEPING. — Hart van Maria, door de vreugde met Jesus verzezen, bid voor ons.

VOORBEELD.

DE H. PHILIPPUS NERI DOOR MARIA GENEZEN EN GETROOST.

In de maand Mei van 't jaar 1594, werd de H. Philippus Neri, met dagen en verdiensten beladen, door een zeer zware ziekte getroffen, die hem weldra aan de rand van 't graf bracht. In deze droevige omstandigheid wilde Maria hem hare liefde aan den dag leggen, en kwam zij zelve hem bezoeken en troosten bij zijn ziekbed. Terwijl de geneesheeren en verscheidene andere personen, die bij hem waren komen zien, in droefheid gedompeld waren bij de gedachte aan het onherstelbaar verlies, dat zij zoo spoedig gingen lijden, hoorden zij op eens de heilige zieke in vreugdeverrukking uitroepen: „Ach heilige Maagd met zegeningen overladen!” Op deze zoo buitengewone en zoo onverwachte uitroeping, nadert men zijn bed, en

men ziet den heilige hoog in de lucht; hij opende zijne armen en sloot ze weder alsof hij iemand omhelsde, zeggende: »ik verdien het niet, ik verdien het niet! Wie ben ik toch, o beminde Maagd! dat gij mij komt bezoeken, en mij zoo zeer vereert?» Deze gebaren en uitroepingen vertederden al degenen die er getuigen van waren; en toen de geneesheeren hem vroegen, wat hij ondervond, wat de oorzaak zijner ontroering was, antwoordde hij na zijne eerste houding hernomen te hebben: »Hoe, hebt gij dan de heilige Maagd niet gezien, die mij van mijne smarten is komen genezen? En werkelijk van dat oogenblik af aan, was hij geheel hersteld.

23 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, vol onuitsprekelijke vreugde bij de hemelvaart van Jesus.

VOORBEREIDING. — Onder de menigte die op den berg der hemelvaart staat, onderscheidt men de Moeder van Jesus. De Zaligmaker beschouwt haar met liefde en zegent haar.

OVERWEGING. — Er is geen reden van twijfel, zegt pater Grenade, dat de allerheiligste Maagd tegenwoordig is geweest bij de hemelvaart van den Zoon van God, op dien dag van feestviering en genot; want de Zaligmaker heeft eene zoo lange reis niet kunnen aanvaarden, zonder afscheid te nemen van zijne lieve moeder. Zou het rechtvaardig geweest zijn, indien zij Hem, na Hem aan het kruis te hebben zien gehecht, niet ten hemel zag varen? Zou het rechtvaardig geweest zijn, als zij na overal deel te hebben gehad in het lijden van Calvarië, geen deel zou hebben gehad in de vreugde van den berg der Olijven? Zoo behandelt Jesus Christus zijne vrienden niet; zoc wij met Hem lijden, wil Hij dat wij met Hem heerschen, zoo wij Hem gezelschap hebben gehouden in de smart, wil hij dat wij deelgenoot zijn in de vreugden. Zoo de apostelen, die zoo weinig deel aan de pijniging van Jesus Christus hadden, in vergelijking der Allerheiligste Maagd, omdat de meesten hunner de vlucht namen en de andere Hem verloochenden, toch tot zijnen triumpf waren genoodigd, zou het dan mogelijk zijn dat zijne moeder, die met hem uit den bitteren kelk des lijdens gedronken had, van deze vertroosting beroofd zou zijn geweest? Neen, zij was er tegenwoordig, zij stond ook op dien gelukkigen berg; en na haren Zoon

omhelsd te hebben, na Hem vaarwel te hebben gezegd, zag zij met eigen oogen hoe hij zich verhieft boven de sterren des hemels.

Op dat oogenblik, zegt de H. Joannes Chrysostomus, richtte Jesus zich tot Maria: „O moeder, zeide hij haar, de Heer zij met u! bedroef u niet omdat ik tot mijnen Vader terugkeer; ik zal u niet zonder vertroosting laten, gij, die de glorie en het licht der wereld zijt, gij, mijne woning en mijn tempel, gij, die alleen in 't heelal, getrouw zijt bevonden; ik zal u niet alleen laten, o mijne moeder! Wat meer is, als gij dit leven zult vaarwel zeggen, zal ik geen engel zenden, maar ik zal zelf komen om uwe ziel, schitterender dan de zon, te ontvangen.”

VRUCHT. — Ons verlangen naar den hemel met dat der Allerheiligste Maagd vereenigen.

AANROEPING. — Hart van Maria met de onuitsprekelijkste vreugde vervuld bij de hemelvaart van Jesus, bid voor ons!

VOORBEELD.

DE GRIJSAARD GETROOST EN VERLOST VAN ZIJNE
BEKORINGEN DOOR DE TUSSENKOMST VAN
MARIA.

Een kluizenaar van den berg van Olijven

had in zijn cel een beeld van Maria, waarvoor hij geknield veel gebeden uitsprak; de duivel, die deze godsvrucht niet kon dulden, plaagde hem onophoudelijk met bekeringen tegen de zuiverheid. Toen die arme oude man zag dat nog zijne gebeden, noch zijne verstervingen er hem van verlostten, zeide hij eens tot den duivel: „Maar waarom laat gij mij niet een oogenblik gerust?” De duivel antwoordde: „*De pijnigingen, die ik u aandoe, beteekenen niets in vergelijking met hetgeen gij mij doet lijden. Zweer mij geheimhouding en ik zal u zeggen wat gij moet laten, om door mij niet meer gekweld te worden.*” De kluizenaar deed het en de duivel hernam: „Ik wil dat gij het beeld niet meer aanschouwt, dat gij in uw cel hebt.” De goede grijsaard, door zulk een antwoord verlegen, ging de abt Theodoros opzoeken, die hem zeide dat hij door dezen eed niet gebonden was, en dat hij moest voortgaan zich Maria voor haar beeld aan te bevelen, gelijk hij het te voren gedaan had. De kluizenaar gehoorzaamde en de duivel stond verlegen en overwonnen.

24 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, met een nieuwe volheid van genade vervuld bij de nederdaling des H. Geestes.

VOORBEREIDING. — Maria is geknield in 't midden van de zaal des Avondmaals; zij schijnt verslonden door het vuur van den heiligen Geest, die met klaarblijkelijke voorliefde op haar rust.

OVERWEGING — Op den dag van Pinksteren, zegt P. Grou op bewonderenswaardige wijze, zendt de heilige Geest de stralen van zijn heilig vuur op de leerlingen af, maar Hij vereenigt ze allen op Maria; hij rust voornamelijk op haar, hij doet haar blaken door zijn gloed. Hij maakt haar op nieuw tot Zijne Bruid, en geeft zich met meer innigheid aan haar dan Hij ooit deed. Wij willen geen perken stellen aan de goddelijke macht, maar wij kunnen met waarheid zeggen dat de heilige Geest zich nooit aan eenig schepsel heeft medegedeeld doch medeelen zal met zooveel overvloed als aan Maria. Op dien dag had er bij de Apostelen eene wonderlijke verandering plaats; zij werden van vleeschelijke, grove lieden, geestelijke en goddelijke menschen.

Maar in Maria had er nog een grootere verandering plaats, niet, gelijk bij hun, door den overgang van de volmaaktheid tot de heiligheid, maar door de overgang van een verheven top van volmaaktheid tot eene andere, zonder vergelijking verhevener. Wij zullen zonder moeite gelooven dat er hier niets overdreven in ligt, als wij opmerken dat de heiligheid Gods, in zich oneindig zijnde, zich naar buiten in 't oneindige kan mededeelen, zonder door iets tegengehouden te worden; en dat er ten opzichte van Maria geen andere maat is dan die, welke de bepaalde eindige bekwaamheid van een zuiver schepsel kan stellen, En daar deze bekwaamheid altijd grooter kan worden zonder ooit de grenzen van het oneindige te raken, zoo laten wij niet de minste moeilijkheid maken om te gelooven dat zij in Maria eene uitgestrektheid is geweest, die het verstand der menschen en der engelen overtreft.

VRUCHT. — Het werk onzer persoonlijke heiliging onder de bescherming van Maria stellen.

AANROEPING. — Hart van Maria, met eene nieuwe volheid van genade vervuld bij de nederdaling des H. Geestes! bid voor ons.

VOORBEELD.

DE WENSCHEN EENER VROME DIENARESSE VAN MARIA.

De eerbiedwaardige Victoria Strata, leefde in drie verschillende staten; zij was bruid, weduwe en geestelijke zuster, en in die drie staten toonde zij eene bijzondere godsvrucht voor de heilige Maagd. Voor haren echtgenoot verloren te hebben, nam zij haren zoon in haar armen en droeg hem aan God en aan de heilige Maagd op, opdat hij zich eens aan hunnen dienst zou toewijden. En zonder twijfel namen Jesus en Maria hare offerande aan, daar de vijf of zes kinderen, die ze had, allen het geestelijk leven omhelsden en bijzondere dienaars van God en Zijne allerheiligste Moeder werden. Victoria had het ongeluk haren echtgenoot te verliezen; in hare droefheid knielde zij neder voor een beeld van de heilige Maagd, en bad Haar voor hare kinderen zorg te willen dragen. Maria had zooveel medelijden met deze arme moeder, dat Zij haar verscheen, haar trooste en haar met liefde zeide: Victoria vrees niet, verlaat u op mij voor de zorg van uw huisgezin; ik zal zelf uw huis bewaken. Neem slechts ter harte om nooit terug te treden, wanneer het op den dienst Gods

aan zal komen, en Hem in het vervolg meer dan de schepselen te beminnen." Victoria hernieuwde hare verklaringen, en wilde in de handen van Maria de beloften doen van in 't vervolg in eene gedurige zuiverheid te leven, nooit meer zijden kleederen te dragen en de wereldsche gezelschappen in 't vervolg geheel en al vaarwel te zeggen. Later stichtte zij, om aan de moeder Gods te gehoorzamen, de orde van Maria Boodschap. In 't laatste jaar haars levens zeide zij in vertrouwen tot eene kloosternon, dat zij na haren dood, door de tusschenkomst van Maria alles hoopte te verkrijgen, wat men haar zoude vragen.

25 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, Troosteres der bedrukten.

VOORBEREIDING. — Stellen wij ons al de ellende voor, die de aarde en het vagevuur vervult, en aanhooren wij de kreten, die tot de troosteresse der bedroefden opstijgen,

OVERWEGING. — Wat de verduistering is voor de zon, zeide een oude schrijver in

zijne geestige, eenvoudig, dichterlijke taal, wat de storm is voor de zee, de beving voor de aarde, de ziekte voor het lichaam, de vorst voor de planten, de worm voor de vruchten, de roest voor het ijzer, dat is de droefheid voor den geest. En hij voegde er bij: De droefheid is de verlamming der ziel, de donkere nacht van 't verstand, de vermoeidheid van den wil, de verdroeging des harten, de verarming der verbeelding, de ontarding der zintuigen, de geesel der driften, de tijd van genot voor onze vijanden.

In dezen staat, wil de ziel, gelijk Job, uit het aantal harer dagen, den dag van hare geboorte uitwisschen; gelijk David zegt, wenscht zij dat haar leven, slechts aan een draad hange; gelijk Samson heeft zij geen rust; gelijk Tobias roept zij den dood; gelijk Jonas verlangt zij zich teruggetrokken en verminderd te zien; gelijk Elias werpt zij zich wanhopig daar, waar zij den dood afwacht; gelijk Ezechias, treurt en weent zij; gelijk Paulus is zij verpletterd onder het gewicht der droerheid, die haar drukt.

In dien staat heeft het menschelijk hart een medelijdend hart noodig dat in zijne pijnen deelt en machtig genoeg is om ze te lenigen. Komt, laten zij spreken, zij die er de zoete ondervinding van hebben. Zij kennen het, dat medelijdende en machtige hart,

en te midden hunner tranen, heffen zij een danklied aan voor het hart van Maria, de troosteresse der bedrukten.

O troosteresse van ons allen, gij zijt het die de droefheid en de treurigheid uit onze ziel verbant, gij zijt het die de pogingen onzer vijanden verijdelt en te niet doet; gij zijt het cindelijk, die de lasten, die ons overstelpen verzacht, en verdragelijk en verdienstelijk maakt!

VRUCHT. — Zich onder de bescherming van Maria stellen, iederen keer dat men door wanhoop of droefheid bekoord wordt.

AANROEPING. — Hart van Maria, troosteresse der bedroefden, bid voor ons!

VOORBEELD.

DE H. MECHTHILDA VAN HET H. SACRAMENT.

De H. Bernardus zeide, de kerk binnengaande: blijft aan de deur. vreemde gedachten; gedachten over zaken. blijft aan de deur; ik ga mij onderhouden met den Koning der koningen.

De eerbiedwaardige moeder Catharina van Bar, genaamd Mechthilde van 't H. Sakrament, stichteres der gedurige aanbidding, verhaalt dat te Beugens, de gemeente door

een algemeene ziekte vervolgd werd; men was zoodanig bedroefd, dat men bijna tot wanhoop overging. Maar met de geestelijke kwam de tijdelijke hulp tegelijk te kort. Naauwelijks kon zij des Zondags de H. Mis hooren. Innerlijke troosteloosheid, ongevoeligheid, verveling, walging, alles vereenigde zich om haar te overstelpen; zij was geheel zonder hulp of steun, zelfs had zij geen biechtvader om hare smarten aan toe te vertrouwen. Toen zij bijna in verlegenheid geraakte, zocht zij hulp bij Maria, de troosteresse der bedrukten; „o Maria, zeide zij haar, o H. Maagd, hebt gij mij in deze plaatsen gebracht om mij te laten omkomen! Ik ken mijne plichten niet; ik heb niemand om mij te onderrichten; ik ben alleen aan mij zelven overgeleverd. O Maria! zult gij mij nu ook verlaten! Dit gebed werd onmiddellijk verhoord, haren smarten hielden dadelijk op, hare kalmte en gerustheid kwamen oogenblikkelijk terug, en de heilige Maagd, werd zelve hare meesteresse. „Aan de heilige Maagd”, herhaalde zij zoo gaarne, „heb ik te danken wat ik ben.” Diezelfde vertroostingenvond zij een tweede maal in een ander klooster, namelijk in dat van Rambervilliers.

26 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, toevlucht der zondaren.

VOORBEREIDING. -- Maria opent haren beschermenden mantel. Eene menigte zondaars zoeken er hun toevlucht in.

OVERWEGING. — O. Maria, roept de H. Bonaventura in een vervoering van bewondering uit, gij opent uwe moederlijke armen aan den door iedereen verworpen zondaar. Werkelijk de zondaar is een voorwerp van haat voor de gansche aarde. Het vuur, de lucht, de aarde, al de elementer, al de schepselen willen zich wapenen tegen hem, en de belediging wreken zijnen Schepper aangedaan. Maria alleen is zijne toevlucht, zij ontvangt hem in haren schoot en heeft geen rust voor zij den misdadiger met zijnen Rechter verzoend heeft. Ach! neen, God zal zekerlijk den zondaar niet kunnen veroordeelen, die hulp zoekt bij Maria; en daar Hij zelf haar tot moeder gegeven heeft, begrijpt Hij wel dat zij er de plichten van vervult; en zij doet dit met zooveel goedheid, getrouwheid,

liefde en barmhartigheid, dat er geen woorden zijn om het uit te drukken.

De heilige Thomas van Villanova zeide bewonderenswaardig na vele andere vaders: „Als de roofvogels op ons afkomen vliegen, laat ons dan de duiven navolgen, die op het gezicht van den sperwer zich onder de vleugelen hunner moeder komen verbergen; en wanneer wij verzwakt zijn door de bekoringen, laten wij ons dan haasten, om zonder ons op te houden door met hen te redetwisten, ons te verschuilen onder den mantel van Maria. En het is aan u,” voegt hij, zich tot de heilige Maagd richtende, er bij, „het is aan u ons te verdedigen, omdat gij na God onze toevlucht zijt, onze patronesse, en onze hoop.”

Het is onmogelijk, besluit de heilige Liguorio, dat een ware dienaar van Maria verloren gaat. Door ware dienars van Maria versta ik niet die zekere godvruchtigen, die schijnen te berusten op eenige vrome oefeningen ter eere van de Moeder Gods, maar met niet minder wederhouding zondigen. Dit zijn verwaanden, wier dwaze roekeloosheid, in plaats van barmhartigheid, niets dan straf verdient, en die oorzaak zijn door hun gedrag, dat sommigen slecht vinden, dat men de barmhartigheid van onze Koningin voor de zondaars roemt, als ware dit een aanmoediging

voor de misdaad. Dit zijn niet de dienaars, waarvan ik wil spreken, maar ik bedoel die, welke aan de hulde, die zij aan de Moeder Gods brengen, een waar verlangen voegen zich te beteren; en ten opzichte dezer laatsten bevestig ik, dat zij niet kunnen verloren gaan."

VRUCHT. — Aan de barmhartigheid van Maria denken, wanneer men bekoord wordt om wanhopig te worden op het gezicht der hoosheid onzer zonden,

AANROEPING. — Hart van Maria, toevlucht der zondaren, bid voor ons!

VOORBEELD.

DE BEKEERDE CONGREGANIST.

Een jonge man verliet de Congregatie om zich aan losbandigheid over te geven. De duivel verschijnt hem onder een afzichtelijken vorm. Geheel verschrikt, riep hij Maria in. Te vergeefs, riep de duivel uit, te vergeefs roept gij de hulp in van haar, die gij verlaten hebt; uwe zonden hebben u in mijne macht gesteld. De arme jongeling werpt zich op de kniën en begint te bidden: *Allerheiligste Maagd, Moeder*, enz. Op hetzelfde oogenblik zag men de Moeder Gods verschijnen:

hare tegenwoordigheid deed de duivel vertrekken, die een sterken stank en een opening in de muur achterliet. Maria zeide tot haren ontrouwen dienaar: Gij verdient mijne hulp niet, maar ik heb gebruik willen maken van deze barmhartigheid jegens u, opdat gij van leven zoudt veranderen, en tot de Congregatie terugkeeren. Hij biechte dadelijk met groote blijken van berouw, en keerde naar de Congregatie terug.

27 AUGUSTUS,

OVERWEGING.

**Hart van Maria, de hoop en het
zoete heil uwer dienaren.**

VOORBEREIDING. — Maria waakt van de hooge hemelen over hare kinderen.

OVERWEGING. — Een ware dienaar van Maria kan niet omkomen! vertroostende gedachte, die de H. Alphonsus van Liguorio met liefde ontwikkelde, er bijvoegende: Laat ons tot steun van hetgeen ik beweet, verschillende plaatsen van de leeraren der Kerk aanhalen. Wanneer ik deze woorden onder de oogen

mijner lezers breng, bid ik hen zich niet te verwonderen zoo er zich daar onder eenige bevinden, die niets dan de herhaling van de andere zijn; hunne overeenkomst is geen beweegreden om ze te verwerpen, zelfs gevoel ik mij gelukkig wanneer men inziet dat de kerkelijke schrijvers overeen zijn gekomen op dit punt, zoo verzelfs dat zij zich bedienen van dezelfde uitdrukkingen.

•Gelukzalige Maagd, zegt de heilige Anselmus, gelijk het niet mogelijk is dat de mensch, die u verwaarloost en dien gij veracht, gered worde, even zoo is het onmogelijk, dat hij, die zich tot u keert, en dien gij met een gunstig oog beschouwt, omkome."

De heilige Antanius bevestigt hetzelfde: •Gelijk het niet gebeuren kan, zegt hij, dat zij van wie Maria de oogen afkeert, gered worden, zoo is het ook zeker waar, dat zij, die door haar gunstig beschouwd worden, deel zullen hebben in de zaligheid."

•Het volk dat u niet onderdanig is zal omkomen," zegt de gelukzalige Albertus de Groote.

•Hij, die u verwaarloost, voegt de heilige Bonaventura er bij, zal omkomen in zijne zonden, en verder: •Hij, die u niet inroept gedurende zijn leven zal het koningrijk Gods niet binnen gaan."

Vóór hun had de heilige Ignatius, de mar-

telaar reeds gezegd dat een zondaar niet kan gered worden dan door de tusschenkomst der Allerheiligste Maagd; wier eindelooze barmhartigheid, het heil verkrijgt van hen, die veroordeeld zijn door de strenge rechtvaardigheid.

VRUCHT. — Zijn vertrouwen in de bescherming van Maria stellen.

AANROEPING. — Hart van Maria, de hoop en het zoete heil uwer dienaren! bid voor ons.

VOORBEELD.

DE STANDVASTIGHEID DER H. EUPHEUMIA BELOOND.

De vader der heilige Euphemia had besloten haar tot echtgenoot te geven aan een jongen man van edele afkomst. Daar zij belofte van zuiverheid had afgelegd, weerstond zij aan den wil haars vaders; maar ziende dat hij sterk aanhield, begaf zij zich in een kapel aan de heilige Maagd gewijd, en daar neergekniel, riep zij hare hulp in. — Daarna een mes nemende, sneed zij zich de neus en de lippen af om haar vader te dwingen zijn plannen op te geven, en in dien toestand kwam zij voor hem; maar hij ontstak in hevigen toorn, joeg haar uit zijn huis, haar met beledigingen en mishandelingen over-

ladende, en zond haar naar eenen landman, die het opzicht had over zijne goederen, met het bevel haar te mishandelen gelijk zij het verdiende. Deze, door zijne natuurlijke grofheid en om de bevelen zijns meesters uit te voeren, behandelde haar op de wreedste wijze en liet haar honger lijden. Deze levenswijze duurde zeven jaren lang, en de uitstekende Euphemia verdroeg alles met het grootste geduld. Toen het feest van Kerstmis daar was, sloot Euphemia zich op in een stal om daar het geheim, dat de Kerk in die dagen viert, te overwegen, en, onder het storten van tranen beval zij zich aan God en had om de bescherming zijner heilige Moeder. Toen zag zij de Koningin des hemels, vergezeld van een groot aantal engelen en heiligen. Deze heilige beschermster spoorde haar aan om de maagdelijkheid, waarvan zij de belofte had afgelegd, altijd te bewaren en met hare gezegenden handen de litteekenen van haar gezicht aanrakende, gaf zij haar neus en lippen terug. Toen de vader deze gelukkige tijding vernam, kwam hij vol berouw over de wreedheid, die hij voor Euphemia gehad had, haar nederig vergeving vragen.

28 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

**Hart van Maria, hulp dergenen
die in den doodstrijd liggen.**

VOORBEREIDING. — Stellen wij ons voor, dat het uur van onzen dood gekomen is, Maria nadert ons lijdensbed en verlicht onze droefheid.

OVERWEGING. — Ach, welk een vreeselijke overgang, de overgang des doods! De natuur komt in opstand tegen die droevige noodzakelijkheid en het geloof schrikt terug voor de onzekerheid der toekomst, die voor ons opgaat in dat verschrikkelijk oogenblik. Om onze rechtmatige schrik te vermeerderen, komt de duivel dan tot ons, vol schrikkelijke woede, daar hij weet dat er hem slechts weinig tijds meer overblijft. Doch het is niet een enkele duivel, die ons alsdan den oorlog verklaart, het zijn al de helsche legioenen te zamen, die ons aanvallen. en dan kunnen wij met den H. Paulus herhalen: Wij hebben niet te strijden tegen het vleesch en het bloed, maar tegen de vorsten en overheden, tegen de beheerschers der wereld in deze eeuw van duisternissen, tegen den

geest van 't kwaad in de lucht verspreid." Dan kan de ziel met den zanger der psalmen herhalen: "De pijnen van den dood hebben mij omringd, de gevaren van den hel hebben mij bereikt. Zij hebba zich op mij geworpen als een zwerm bijen, die mij met hunnen vergiftigen angel doodelijke wonden zoeken toe te brengen."

Waar zal de ziel hulp zoeken in dit uiterste gevaar? Bij de Deur des hemels, bij haar die verschrikkelijk is als een leger in slagorde ge chaard, bij haar, wier naam alleen de hel verschrikt. Dan is zij bereid hen, die haar dienen met getrouwheid te hulp te komen, zij verdrijft de duisternissen door haar licht, zij verbreekt de vijandelijke krachten door haar macht, zij stelt zich voor als gids van hen, die in ongerustheid zijn, zij is de beschermster der beschroomden, zij biedt hare hand aan ons met zekerheid langs den onbekenden weg te geleiden, zij leidt ons op naar 't koninklijk hof haars Zoons.

Herhalen wij dan dikwijls tot haar, met de heilige Kerk biddende; "Geef ons een zuiver leven, bereid ons een zekeren weg, opdat wij Jesus ziende, ons eeuwig samen verheugen." Of wel; "Maria, moeder van genade, moeder van barmhartigheid, verdedig ons tegen den vijand en neem ons op in het uur van onzen dood,"

Of nog: „Heilige Maria, moeder Gods, bid voor ons nu en in de uur van onzen dood.”

VRUCHT. — Dikwijls het heilig Hart van Maria aanroepen, om degenade van een goeden dood te verkrijgen.

AANROEPING. — Hart van Maria, hulp dergenen die in doodstrijd verkeeren, bid voor ons.

VOORBEELD.

PATER SALMERON.

Men verhaalt dat pater Salmeron van het gezelschap van Jesus, altijd een teedere godsvrucht had voor de heilige Maagd, en dat hij stierf zeggende: „In 't paradijs: in 't paradijs! gezegend de tijd, waarin ik u gediend heb, u Maria! gezegend de predikatiën, de vermoeienissen en alles wat ik voor u gedaan en gedacht hebt! o mijne heilige koningin!” In deze zachte en schoone gevoelens blies hij den laatsten adem uit.

29 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Hart van Maria, vreugde van alle Engelen en van alle Heiligen.

VOORBEREIDING. — Het hemelsch hof omringt

zijne Koningin en laat zijn vreugdegejuich uitgalmen.

OVERWEGING. — De Openbaring toont ons de heilige Maagd in den hemel, omkleed met de zon, dat is te zeggen van alle zijden omstraald door de genade haars Zoons; de maan onder hare voeten, dit beteekent, dat zij aan de Kerk op aarde de gaven en de genade mededeelt, waarvan de Heer haar de uitreikster gemaakt heeft; de kroon van twaalf sterren, stelt zinnebeeldig de engelen en de gelukzaligen voor, die de kroon van de allerheiligste Moeder Gods, hunne Koninginne en hunne vreugde, uitmaken.

Maria is zelf de kroon van alle heiligen, zij deelt deze glorie met haren Zoon.

Maria is de glorie aller engelen en aller heiligen. Ja, roept een vrome geschiedschrijver uit, de heiligen zijn de edelgesteenten in de kroon van de Koninginne des hemels gevat. Want, zoo de heiligen, die de zielen redden, zooveel kronen zullen hebben, als zij zielen zullen hebben geheiligd, wat moeten wij dan niet gelooven van de Moeder Gods die het paradijs geopend heeft aan al degenen, die de Zaligmaaker met zijn kostbaar bloed heeft vrijgekocht.

Maria is de vreugde der heiligen. Zoo de Maagd, voegt er de reeds genoemde schrijver bij, de kroon en de glorie van alle heiligen

is, en zij hunne eer en hunne weelde uitmaakt, zoo is zij het niet minder, omdat zij hunne zoetheid en hunne vreugde is. Aanhoort de heilige geleerden der aarde, die het verkondigen, gelijk de edelste van hunne broeders in den hemel; Maria, zegt de heilige Methodius, is onze onuitsprekelijke vreugde! — zij is de blijdschap der menschen, zegt de heilige Gregorius van Nazianze. — Zij is de vreugde der heiligen, zegt de heilige Ephrem. Zij is de onuitsprekelijke belooning der gelukzaligen, voegt de heiligen Ildefonsus er bij, en zij beschouwen haar onophoudelijk, zonder ooit vermoeid te zijn haar te zien. — Zij is, besluit de heilige Bonaventura, de vreugde en het grootste geluk der bewoners des hemels na God!

Beminnelijke, zoete Koningin, wees onze toevlucht en onze troost op de aarde, in afwachting dat gij onze zegepraal en onze vreugde in den hemel zult zijn.

VRUCHT. — Dikwijls aan de heilige Maagd het geluk des hemels vragen.

AANROEPING. — Hart van Maria, vreugde van alle engelen en van alle heiligen, bid voor ons!

VOORBEELD.

GODSVRUCHT VAN DEN H. CAROLUS BORROMEUS.

De heilige Carolus Borromeus had de

levendigste en de teederste godsvrucht voor de heilige Maagd; behalve dat hij alle dagen op zijne knieën het rozenhoedje en het officie van die glorierijke Maagd bad, vastte hij nog op water en brood op de voornaamste der feesten van onze Lieve Vrouw. Hij liet den eersten Zondag van iedere maand eene plechtige processie houden, waarin men met veel praal een afbeeldsel van de heilige Maagd droeg; hij wilde dat Zij de beschermster zou zijn van alle gestichten, die hij oprichtte; hij beval dat men in zijn geheele bisdom met teekenen van eerbied den heiligen naam van Maria zou vereeren als men dien hoorde uitspreken; hij liet in de voorportalen van alle parochiale kerken van zijn beheer een schilderstuk van de Moeder Gods plaatsen, om aan het volk te herinneren, dat men den tempel der eeuwige glorie niet binnen kon gaan, zonder de gunst van haar, die door de Kerk genoemd wordt de deur des hemels, *Janua Coele*.

30 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

Onbevleete Maria, zacht en nederig van harte.

VOORBEREIDING. — Stellen wij ons levendig

het beeld van Maria voor, zooals de H. Vaders der Kerk het ons afgeschilderd hebben: Maria, onbevlekt, zacht en nederig van harte.

OVERWEGING. — Zoo men het geheele leven en den geheelen geest wilde zamenvatten van de bewonderenswaardige Moeder Gods zou men niets beters kunnen doen, dan met de vrome bewonderaars van het H. Hart van Maria herhalen: Maria, gij zijt onbevlekt, zacht en nederig van harte!

O minnelijke zuiverheid mijner moeder! gij hebt met uw kostbaar zegel de voornaamste omstandigheden van haar leven gemerkt; de ontvangenis, de geboorte van Jesus, de hemelvaart! Onbevlekt in hare ontvangenis, Maagd bij de geboorte des Zaligmakers! Maria heeft hare zuiverheid in den hemel gekroond gezien met een straalrijke en schitterende diadeem, en zij is de koningin geworden der maagden, waar zij het schoonste voorbeeld van is geweest.

De Zaligmaker had gezegd: »Leert van mij dat ik zacht en nederig van harte ben, en gij zult rust voor uwe zielen vinden.» Maria is de zuiverste spiegel van haren Zoon geweest, haar binnenste heeft met een bewonderenswaardige zuiverheid het binnenste van Jesus weerspiegeld. Ziedaar waarom, zoo men haar geest en hare deugden wil samenvatten,

het genoeg is die twee woorden te herhalen, die ook den geheelen persoon van den meester weêrgeven: zacht en nederig, bewonderenswaardige zachtheid, nederigheid niet minder bewonderenswaardig; daar toch het laatste het beginsel is van 't eerste, en het in al zijne uitdrukkingen richt.

O Maria, onbevlekt, zacht en nederig van harte, leer ons die kostbare deugden. Maak dat wij de zuiverheid, de zachtheid en de nederigheid beminnen; dat wij die deugden beoefenen naar het voorbeeld dat gij ons door uw gedrag gegeven hebt, en ons altijd afvragen: Hoe zou Maria zich in mijne plaats gedragen hebben, zoo zij zich in deze of geene omstandigheid bevonden had, ten opzichte der zuiverheid, der zachtheid en der nederigheid."

VRUCHT. — Getrouw zijn aan haar, die wij nu overwogen hebben.

AANROEPING. — Maria, onbevlekt, zacht en nederig van harte, bid voor ons.

VOORBEELD.

DE TWEE GETROUWE NAVOLGERS VAN DE
KONINGIN DER MAAGDEN.

De heilige Elzearius had voor echtgenoot de gelukzalige Delphina, met wie hij in voortdurende zuiverheid leefde. Dit zeldzaam voor-

recht was een gave, verkregen door de tus-
schenkomst van Maria. Werkelijk toen Del-
phina twaalf jaren oud was geworden, en
toen hare ouders haar met Elzearius wilden
vereenigen, verborg zij zich in een afgescho-
ten plaatst van 't huis, en smeekte daar voor
een der beelden Maria, haar liever harer
goddelijken Zoon Jesus tot echtgenoot te
schenken. Toen scheen het Delphina toe dat
de gelukzalige Maagd haren mantel opende,
en haar vrouwelijk toesprak, zeggende:
Kom, mijne dochter, wij zullen al onze po-
gingen aanwenden, om uwe planen te doen
slagen. Wat er ook van zij, Delphina was
genoodzaakt, om nieuwe stoornissen te ver-
mijden. Elzearius voor echtgenoot te nemen:
zij wilde hem echter overhalen hunne maag-
delijkheid te bewaren, hetgeen door de tus-
schenkomst der heilige Maagd waarlijk ge-
lukte. Weinig tijds later, werd Elzearius
een vurige dienaar van Maria, hij bad iederen
dag haar officie, en onder de wetten, welke
hij instelde onder hen, die aan hem onder-
worpen waren, was er een die verbood ooit
den naam van Maria te lasteren. Maria van
haar kant stond aan Elzearius zeer bizon-
dere gunsten toe. Op den dag der Hemel-
vaart, had hij een goddelijke geestverrukking,
waar hij uit opstond, het hart vol van diepen
afkeer voor de wereld. Met Delphina samen

wijde hij zich geheel aan den dienst Gods en volhardde er in tot aan zijnen dood.

31 AUGUSTUS.

OVERWEGING.

**Maak mijn hart gelijk aan
het Hart van Jesus.**

VOORBEREIDING. — Het heilig Hart van Jesus en het allerzuiverste Hart van Maria zijn in alle opzichten aan elkander gelijk. Het eene is de bewonderenswaardige terugspiegeling van het andere.

OVERWEGING. — 'Ziet en doet volgens het voorbeeld, dat u op den berg gegeven is!' Dit is het woord daar onze heilige boeken van weêrgalmen, en dit is ook de geheele grondslag waar het Christelijk leven op berust. Daar den berg van Calvarië zien, en handelen volgens het voorbeeld dat God ons daar aanbiedt, gelijk worden aan Jesus, zie daar het gansche geheim der volmaaktheid.

Maar Jesus drukt zich voornamelijk uit door Zijn Hart. dit zeggen de heilige Boeken ons ook: 'De Heer ziet voornamelijk naar het Hart.' Hetgeen wij voornamelijk moeten beschouwen en zoeken na te volgen, is het Hart van Jesus.

Nu is er tusschen het Hart van Jesus en het onze een ander hart, dat ons bemindt; een hart bewonderenswaardiglijk gelijk aan het Hart van Jesus. En dat hart is het hart van Maria, het barmhartigste, het machtigste hart na het Hart van Jesus, de hartader van het kanaal der genaden van Jesus' Hart. Beschouwen wij het, en volgen wij het na.

Laten wij om deze overwegingen en beschouwingen te eindigen, met de Kerk het gebed spreken, dat de Litanie sluit, die wij in den geheelen loop van deze gezegende maand overwogen hebben:

Allerbarmhartigste God, die, voor het geluk der zondaars en de vertroosting van alle ongelukkigen, gewild hebt dat het allerheiligste en onbevlekt Hart van Maria eene zoo volmaakte gelijkenis van liefde en barmhartigheid zou hebben met het goddelijk Hart van Jesus Christus haren Zoon, sta ons toe dat wij door het herdenken der gedachtenis van het zoo goede, zoo beminnende Hart van Maria, verdienen mogen, waardig bevonden te worden aan het Hart van Jesus. Amen.

VRUCHT. — Het voornemen opvatten om, het volgende jaar, de godsvrucht der Augustus-maand zooveel mogelijk onder vrienden en kennissen te verbreiden, en om zelf met eenen nieuwen geestelijken ijver beziel, de

maand van het Hart van Maria, weder in heiligheid door te brengen.

AANROEPING. — Hart van Maria, maak mij gelijk aan het Hart van Jesus.

VOORBEELD.

BELIJDENIS DES DUIVELS.

Terwijl de heilige Dominicus te Carcasonne predikte, bracht men hem een Albigenischen ketter, die, omdat hij de godsvrucht tot de heilige Maagd openlijk bespot had, door den duivel bezeten was geworden. De heilige gebod den duivels in den naam van God te verklaren, of alles wat hij zelf van de godsvrucht tot de allerheiligste Maagd gezegd had, waarheid bevatte, waarop de duivels, vreeselijk knarsende uitriepen: »Christenen, luistert naar hetgeen deze man, die onze vijand is, u zegt van Maria; alles is volkomen waar.» Zij voegden er bij dat zij volstrekt geen macht op de dienaars van Maria hadden, en dat er velen waren die, ondanks hunne geringe verdiensten, zich toch redden, door haar in de laatste oogenblikken aan te roepen. Zij eindigden met te zeggen: »Wij moeten bekennen dat niemand verdoemd wordt van diegenen, die volharden in de godsvrucht tot Maria, omdat Maria den zondaar vóór den dood... een waar berouw schenkt.»

LITANIE

VAN HET

H. HART VAN MARIA.

Heer ontferm U onzer.

Christus ontferm U onzer.

Heer ontferm U onzer,

Jesus Christus, hoor ons.

Jesus Christus, verhoor ons.

Hemelsche Vader, die God zijt, ontferm U
onzer.

Zoon, Verlosser der wereld, die God zijt,
ontferm U onzer.

H. Geest, die God zijt, ontferm U onzer.

H. Drieëenheid, die een eenige God zijt,
ontferm U onzer.

Hart van Maria, onbevlekt in zijnen oorsprong,
bid voor ons.

Hart van Maria, vol van genade, bid voor
ons.

Hart van Maria, gezegend onder alle harten,
bid voor ons.

Hart van Maria, heiligdom der Allerheiligste
Drievuldigheid, bid voor ons.

Het meest gelijk aan 't Hart van Jesus,
 Waarin Jesus al zijn welbehagen ge-
 stelt heeft,

Afgrond van nederigheid,

Zetel van barmhartigheid,

Brændende door de goddelijke liefde,

Oceaan van goedheid,

Wonder van onschuld,

Spiegel van alle volmaaktheden,

Waarin zich gevormd heeft het bloed
 van Jesus, de prijs onzer verlossing,

Dat genade verkrijgt voor de zondaars,

Dat zeer getrouw de herinnering aan de
 woorden en daden van Jesus bewaart,

Met een zwaard van droefheid doorboord,

Met smart gelaaid bij het lijden van
 Jesus Christus,

Met Jesus gekruist,

Met Jesus door de droefheid begraven,

Met Jesus door de vreugde verzezen,

Vol onuitsprekelijke vreugde bij de he-
 melvaart van Jesus,

Met eene nieuwe volheid van genade
 vervuld bij de nederdaling des H. Geestes,

Troost der bedroefden,

Toevlucht der zondaars,

De hoop en het zoete heil uwer die-
 naren,

Bijstand dergenen die in doodstrijd ver-
 keeren,

Hart van Maria .

bid voor ons.

Hart van Maria, Vreugde der engelen en der heiligen, bid voor ons.

Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt, vergeef ons, Heer.

Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt, verhoor ons, Heer.

Lam Gods dat de zonden der werelt wegneemt, ontferm U onzer.

Ÿ. Maria, onbevlekt, zacht en nederg van harte,

B. Maak mijn hart gelijk aan dat van Jesus.

LAAT ONS BIDDEN.

Allerbarmhartigste God! die om het geluk der zondaars en de vertroosting van alle ongelukkigen gewild hebt, dat het allerheiligste en onbevleete Hart van Maria eene zoo volmaakte gelijkenis van liefde en barmhartigheid zou hebben met het goddelijk Hart van Jesus-Christus, haren Zoon, sta ons toe, dat wij door het herdenken der gedachtenis van het zoo goede, zoo beminnende hart van Maria verdienen mogen waardig bevonden te worden aan het Hart van Jesus. Amen.

AKTE VAN EERHERSTELLING.

O Maria, waardige Moeder van Jesus, verhevene Koningin der engelen en der menschen, voor uwe voeten nedergeworpen, wensch ik U heden mijne rechtvaardige droefheid uit te drukken voor zoovele beledigingen, die uwe gewijde persoon zijn aangedaan. De ketters en goddeloozen hebben niets verzuimd om uwe glorie te verwoesten; zij hebben uwe vereering willen vernietigen, zij hebben uwe beelden duizend beledigingen aangedaan, zij hebben uwen naam en uwe glorieijke voorrechten willen ontkennen. O Maria, o Moeder Gods, het is uw allerheiligst Hart, dat er door bedroeft is geworden, het is ook aan uw allerheiligst Hart, dat ik de eerherstelling wil aanbieden.

Ik belijd overluid te gelooven alles wat de ketters en de goddeloozen durven ontkennen; ik belijd met de heilige Kerk, dat gij alles bezit, wat zij u willen ontnemen. Ik geloof in uw goddelijk Moederschap, in uwe eeuwige maagdelijkheid, in uwe onbevleete zuiverheid, in uwe glorie, boven die der zuiverste schepselen verheven. Ik geloof, gelijk de heilige Kerk zingt, dat gij zijt de moeder der barmhartigheid, de toevlucht der zondaars, hunne hoop en hunne voorspreekster

935567

bij Jesus Christus. Ik geloof dat al uwe volmaaktheden geëvenredig zijn aan uwe waar- digheid van Moeder Gods en aan uw titel van Koningin van 't heelal.

O Moeder van mijn God en ook mijne Moeder, ik zal er mijne glorie in stellen uwe belangen te verdedigen, u eer aan te doen, u te beminnen, u te dienen, zooveel ik het zal kunnen.

O Maria, Moeder van barmhartigheid, gij zult voortaan, na Jesus Christus uwen Zoon, het voorwerp van mijnen eerbied, van mijne liefde en van mijne grootste godsvrucht zijn, gij zult mijne toevlucht zijn, in mijne droefenis, mijn troost in mijne angsten, mijne verdediging in 't uur mijns doods, mijn geluk in de eeuwigheid. Amen.

-
l
e
n
e
l

j
,
e
,
-
e
k

